

270.

(5)

...soudra
...meuse, et par
...mauvais pas
...qui change la
...ffroi.
...de observations severes s
...us à la cavalerie et à l'artille
...novaux
...s en 1711
...1711

EX BIBLIO GHKEV

AGENCIJA ZA VEŠTAČENJE I PROJEKTOVANJE
"Agenc. Enginj."
BEOGRAD

100

ἐργαζόμενος δικαιοσύνην . Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ
 τοῦ· ὃς οὐκ ἰδὼλευσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ . Καὶ οὐκ ἐποίη-
 σε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὄνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν
 ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ . Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονη-
 ριυόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν Κύριον δοξάζει . Ὁ
 ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀθετῶν· τὸ ἀργύριον
 αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλα-
 βεν . Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα .

ΨΑΛΜΟΣ ΙΕ΄. 15.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ .

Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα . Εἶπα τῷ Κυ-
 ρίῳ· Κύριός μου εἶ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔ-
 χεις . Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάσιωσεν ὁ
 Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς . Ἐπληθύν-
 θησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχοναν . Οὐ μὴ
 συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδ' οὐ μὴ
 μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλῶν μου . Κύριος
 μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἶ
 ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί . Σχοινία ἐπέπι-
 σά μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου
 κρατίστη μου ἐστίν . Ἐυλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαν-
 τά με, ὅτι δὲ καὶ ἕως νυκτός ἐπαίδευσάν με οἱ νεπροὶ μου .
 Προωρώμενον τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δε-
 ξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ . Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ
 καρδία μου, ἠγαλλίασατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ
 μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι . Ὅτι οὐκ ἔγκαταλείψεις τὴν
 ψυχὴν μου εἰς ἄθνη, οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν δια-
 φθοράν . Ἐγνωρίσάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφρο-
 σύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου· ἰσχυρότατες ἐν τῇ δεξιᾷ σου
 εἰς τέλος .

Προσευχὴ τῷ Δαυὶδ.

Εισάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρίσχε τῇ δεήσει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου, οὐκ ἐν χίλισι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὄφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπισκέψο νύκτος ἐπέρωσάς με, καὶ οὐχ εὗριθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὅπως αἰ μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὰς λόγους τῶν χειλῶν σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβις σου, ἵνα μὴ σαλιυθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκίκραξα, ὅτι ἐπάκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ εὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμάστωσον τὰ ἔργα σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ· ἐκ τῶν ἀνθιστηκῶτων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κέρην ὄφθαλμοῦ. Ἐν σκίπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου αἰσιβῶν τῶν τάλαιπωρησάντων με. Οἱ ἔχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περισχον· τὸ στήαρ αὐτῶν συνέκλισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νυκτὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῆ. Ἐπίλαβόν με ὡσεὶ λίων ἑτοιμος εἰς θῆραν, ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφεις. Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφρασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ αἰσιβῶς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου. Κύριε, ἀπὸ ἐλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλάσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ καταλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι μοι τῶν δόξῃ σου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΖ'. 17.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδί Κυρίου τῷ Δαυὶδ, ἃ ἐλάλησε τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐβρύσατο αὐτὸν Κύριος, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ, καὶ εἶπευ.

Α'γαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου. Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου. Ὁ Θεὸς μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτὸν ὑπερασπιστῆς μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου. Αἰνῶν ἐπικαλίσσομαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με. Ὁδίνες ἄδου περικύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐπικαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μου ἐκείραξα. ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρίων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός. Ἀνίσθη καπνός ἐν ὄργῃ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλεγῆσεται· ἀνθρακες ἀνήθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐκλινεν οὐρανοὺς, καὶ κατίβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ ἀπίβη ἐπὶ χερουδίμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Καὶ ἔθετο σκοτός ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις αἴρων. Ἀπὸ τῆς πλαυγῆσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον, γάλαζα καὶ ἀνθρακες πυρός. Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος ὁ Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε βέλη, ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνέβηεν αὐτούς. Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, πάντες ἐνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης. Ἀπὸ ἐπιτε-
μασσε σου Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου
εἰς ἁγίον.

Ἐξάπιστείλεν ἐξ ὕψους, καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. Ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύσεται με, ὅτι ἠθέλησέ με. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μου. Ὅτι ἐρύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέθησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπίστησαν ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ ἴσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ ὅσις ὅσιος ἴση, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῶου ἀθῶος ἴση, καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτός ἴση, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρίψεις. Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις. Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου, Κύριε ὁ Θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου. Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τειχος. Ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἢ ὁδός αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπίζόντων, ἐπ' αὐτόν. Ὅτι τίς Θεός, πᾶριξ τοῦ Κυρίου; ἢ τίς Θεός, πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Ὁ Θεός ὁ περιζωννύων με δυνάμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. Καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἔλαφον, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστῶν με. Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου. Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετο μου. Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνῴρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σε αὐτὴ με διδάξει. Ἐπλάτυνας τὰ διασθήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν. Ἐκβλίψω αὐτούς, καὶ σὺ μὴ δύνανται στῆναι· πεσεῦνται ὑπὸ τὰς πόδας μου. Καὶ περιέξωσάς με δυνάμιν εἰς πόλεμον· συνε-

πόδισσας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὴ ὑποκάτω μου.
 Καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου, ἔδωκά μου νῶτον, καὶ τοὺς μισούντας
 με ἐξωλόθρευσας. Ἐκίκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σωζων· πρὸς
 Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπτονῶ αὐτὸς
 ὡσεὶ χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λιανῶ
 αὐτοῦς. Ῥῥυσαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσειν με
 εἰς κεφαλὴν ἔθνων. Λαὸς, ὃν οὐκ ἔγνω, ἰδοῦλισί μοι, εἰς
 ἀκροῖν ὠτίου ἐπήκουσί μου. Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι,
 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν, ἀπὸ τὸν τρί-
 βον αὐτῶν. Ζῆ Κύριε καὶ εὐλογητὸς ἔσθις, καὶ ὑψώ-
 θῆτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Ὁ Θεὸς, ὁ διδοὺς ἰκδικήσεις
 ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμὴ, ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν
 μου ὀργίλων. Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὴ ὑψώσεις με,
 ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῥυσαί με. Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί
 σοι ἐν ἔθνεσι, Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Μεγαλύ-
 νων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλείου, καὶ ποιῶν ἔλιος τῷ χρι-
 στῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΗ'. 48.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Οὶ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν
 αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερῖωμα. Πρῆμα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῦγεται
 ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλαί,
 οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν
 τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
 οἴκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν τῷ Ἠλίῳ ἔθετο τὸ σκῆ-
 νωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νεμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ πα-
 σοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμῖν ἑδὼν ἐπ' ἄκρον
 τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἐξοδος αὐτοῦ. Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ
 ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἀποκρυβῆσθαι
 τῆς δόξης αὐτοῦ. Ὁ νόμος Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέ-
 φων ψυχὰς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ, σοφίζουσα νῆπια.
 Τὰ δίκαιώματα Κυρίου εὐθεῖα, ὑψαίνοντα καρδίαν, ἢ

ἐντολή Κυρίου τηλαυγής, φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος Κυρίου ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτὸ. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθου τίμιου πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτὰ· ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτριῶν φῆσαι τοῦ δούλου σου. Ἐάν μὴ μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθῆσωμαι ἀπὸ ἀμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. Κύριε βοηθί μου καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυῖδ.

Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν βουλήν σε πληρώσαι. Ἀγγαλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σε, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτῆ, ἐν δυναστείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλισόμεθα. Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλεῖα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλισώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Τῷ Δαυῖδ.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα, τὴν ἐπιθυμίαν

τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θύλακιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρησιμότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλῃ ἢ δόξᾳ αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηριῷ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. Ὅτι δῶκες αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλίει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ. Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι, τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. Ὅτι θῆσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. Κύριος ἐν ἀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων. Ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύωνται στήναι. Ὅτι θῆσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς περιλοιποῖς σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΑ'. 21.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἀντιλήψεως τῆς ἰωθιμῆς,
ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπες με μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὶς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς. Πρὸς σέ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατησχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἰμὶ σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, θυμὸς ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξέμυκτηρίσάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν.

Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτόν, ὅτι
 θέλει αὐτόν. Ὅτι οὐ εἶ ὁ ἰκαπάσας ἐκ γαστρὸς, ἢ ἐλπίς
 μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου. Ἐπὶ οἱ ἐπερόρφην ἐκ
 μητρός, ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου. Θεὸς μου εἶ σὺ, μὴ ἀπο-
 στῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν
 μοι. Περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίνους πε-
 ριέσχου με. Ἠνοίξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λίων ἀρ-
 πάζων καὶ ὀφθόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ δισκορ-
 πίσθη πάντα τὰ ὄσα μου· ἐγενήθη ἡ καρδιά μου ὡσεὶ κη-
 ρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς
 ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ
 λάρυγγί μου· καὶ εἰς χεῖρ θανάτου κατήγαγίς με. Ὅτι ἐ-
 κύκλωσαν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων πε-
 ριέσχου με. Ὀρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμη-
 σαν πάντα τὰ ὄσα μου. Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπειθόν
 με. Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱ-
 ματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρόνης
 τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.
 Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς
 τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος· καὶ ἀπὸ
 κεράτων μονοκεράτων μου· τὴν ταπεινώσιν μου. Δηγήσομαι
 τὸ ἔνομά σου ταῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω
 σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ
 σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ
 ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσ-
 ὤχθισεν τῇ θεΐσει τοῦ πτωχοῦ. Οὐδὲ ἀπίστρεψε τὸ πρό-
 σωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κειραγῆναι με πρὸς αὐ-
 τόν, εἰσῆκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἱπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ
 μεγάλη ἐξομολογήσομαι σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώ-
 πιον τῶν φοβουμένων αὐτόν. Φάγονται πίνυτες, καὶ ἐμ-
 πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν·
 ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσου-
 νται, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα
 τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πα-
 τριαὶ τῶν ἔθνων, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς

δισπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἐφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πόνες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελησεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχνησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΒ'. 22.

Τῷ Δαυΐδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκέῖ με κατεσχώνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέδραπέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐάν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν ἐλιθόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἔλαιῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκου μὲ ὡσεὶ κρᾶτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει μὲ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΓ'. 23.

Τῷ Δαυΐδ, τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἰθιμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτάν. Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ἔρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ; Ἄθῶος χεραὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ ὀσῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογίαὺν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον ζητούντων τὸ πρό-

σωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ. Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστι ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Τῷ Δαυὶδ.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταστυγνῶμαι εἰς τὸν αἰῶνα. Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταστυγνῶσιν. Αἰσχυρῶν ἤτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς· τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μου, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ἔτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὺ ὑπέμεινα, ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνησθήτι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέησας, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνησθήτι μου σὺ, ἔνεκεν τῆς χρηστότητός σου Κύριε. Χριστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι οἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλιος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτία μου, πολλή γάρ ἐστι. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡ ἡρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀλλοιωθήσεται, καὶ

τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ. Αἱ ἑλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαι με· μὴ καταισχυνηθῆην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἀκακοὶ καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἑλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΕ'. 28.

Τῷ Δαυὶδ.

Κρίνον με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζω, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με, Κύριε, καὶ πείρασόν με· πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσελθῶ. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ ἑυσιαστηρίόν σου Κύριε. Τοῦ ἀκούσαί με φωνῆς αἰνείας σου, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπου σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου. Ἐν χερσίν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ ποῦς μου ἐστὶ ἐν εὐθύτητι ἐν ἐκκλησίαις ἐυλόγησώ σε Κύριε.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΣ'. 26.

Τῷ Δαυίδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;
 Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;
 Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρ-
 κας μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένη-
 σαν καὶ ἔπεσον. Ἐάν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, ἢ
 φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. Ἐάν ἐπαναστῆ ἐπ' ἐμέ πόλι-
 μος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἠτήσάμην παρά Κυρίου,
 ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας
 τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότη-
 τα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἁγίου αὐτοῦ.
 Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρα κακῶν μου, ἐ-
 σκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὑ-
 ψώσέ με. Καὶ νῦν ἰδοὺ ὑψώσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς
 μου. Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν
 αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ· ἄσω καὶ ψαλῷ τῷ Κυρίῳ. Εἰ-
 σάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με,
 καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου· Κύριον ζη-
 τήσω, ἐξεζήτησά σε τὸ πρόσωπόν μου, τὸ πρόσωπόν σου Κύ-
 ριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,
 καὶ μὴ ἐκκλίνης ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου
 γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς
 ὁ Σωτήρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέ-
 λιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησάν με,
 Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ μου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τριβῷ ἰσθμίου,
 ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόν-
 των με, ὅτι ἐπανίστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐφύσα-
 το ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου
 ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κρα-
 ταιούσθω ἡ καρδία μου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦσια, ἀντιστοίχως

ΨΑΛΜΟΣ ΚΖ'. 27.

Τῷ Δαυὶδ .

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ· μὴ ποτε παρσιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Εἰσαίκουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δεῖσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἶρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Μὴ συνελκύσης με μετὰ ἁμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολίσης με. Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίων αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Δός αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δός αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς. Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Καθελιῖς αὐτούς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσης αὐτούς. Εὐλογητός, Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἠλπίσεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην. Καὶ ἀνθάλην ἡ σὰρξ μου, καὶ ἐκ θιλήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι. Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποιμανον αὐτούς, καὶ ἵπαρον αὐτούς ἕως τοῦς αἰῶνας.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΗ'. 28:

Τῷ Δαυὶδ, ἐξοδίου σκηνῆς.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱὸς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε. Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχοῖ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυ-

ρίου συντρίβεντος κέδρες, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρας τοῦ Λιβάνου. Καὶ λιπυνεῖ αὐτάς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός· φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον, καὶ συσειήσει Κύριος τὴν ἔρημον Καΐθης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς καὶ ἐν τῷ Ναῶ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος, Βασιλεὺς, εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχύϊ τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

Ῥοδὴ τοῦ ἰγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου Δαυὶδ.

Υψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ, καὶ ἔξομολογήσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ. Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ δελήματι αὐτοῦ. Τὸ ἐσπέρασ ἀβυσθηθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς πρῶτὴ ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθυμίᾳ μου. Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε, ἐν τῷ δελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος. Πρὸς σέ, Κύριε, κειράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν; Μὴ ἔξομολογήσεται σοι χοῦς, ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλίπισέ με. Κύριε ἰγενήθης βοηθός μου. Ἐστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διεῖρρηψας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην. Ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ καταθυγῶ Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἔξομολογήσομαι σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ Α'. 30.

Εἰς τὸ τέλος · ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐκτάσιως.

Ε'πί σοί, Κύριε, ἤλπισα μὴ καταστυγνῶθῆναι εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσίῃ σου ῥῆσαί νε καὶ ἐξελοῦ με. Κλίον πρὸς με τὸ ἔς σου. τάχυνον τῷ ἐξελεῖσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με. Ὅτι κραταίωμα μου καὶ καταφυγή μου εἶ, καὶ ἐνικεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἐκρυψάν μοι, ὅτι σὺ ὁ ὑπερασπιστὴς μου Κύριε. Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας. Ἐμίσησας τὰς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακευῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλεει σου. Ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν μου, ἴσωςας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου· καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· ἴστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἔλιθομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου. Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ἰσχύϊ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς. Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφάδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ θεωροῦντίς με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ· ἐπελήσθησαν ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθη ὡσεὶ σκυῖος ἀπολωλὸς, ὅτι ἤκουσα φέγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί Κύριε ἤλπισα· εἶπα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου, ἐν ταῖς χεραῖς σου οἱ κληροὶ μου. Ῥῆσαί με ἐκ χερῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσον με ἐν τῷ ἔλεει σου. Κύριε, μὴ καταστυγνῶθῆναι, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰσχυρῶνθησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου· ἀλαλα γενηθήτω τὰ χιλιὰ τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν υπερηφανίᾳ καὶ

ἔξουθενώσῃ. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σε Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε! Ἐξείργασω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τῆ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλόγητός Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστως τὸ ἔλεος αὐτῆ ἐν πόλει περιοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου. Ἀπέριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κικραγεῖναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄσοι αὐτῆ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητῆ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιούσιν ὑπερῆφανίαν. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθε ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΔ'. 31.

Τῷ Δαυὶδ, συνέσεως.

Μακάριοι, ὧν ἀφίθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσῃται Κύριος ἀμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ὄσλος. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὄστα μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὄλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐδαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ σου, ἐστράφη εἰς τλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι μοι ἀκανθῶν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὄσιος, ἐν καιρῷ εὐθίῳ. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγίσει. Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλιάμα μου· λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Σουετιῶ σε, καὶ σιμβιβῶ σε ἐν ὄσῳ ταύτη, ἡ πορεύση, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος, καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι συνέσις. Ἐν κημῷ καὶ χελινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγχαίς, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, του

δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει. Εὐφρανθήτε ἐπὶ Κυρίου, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΥΑΛΜΟΣ ΑΒ' 32.

Τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθεῖσι πρέπει αἰνεῖσθε. Ἐξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. Ἄσατε αὐτῷ ᾠσμα καινόν, καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ. Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει. Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ Κύριος· τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερωθῆσαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Συναῶν ὡσεὶ ἄσκον ὕδατα θαλάσσης, τιθεῖς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. Φεβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ· ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. Ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶ· λαός, ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἐτοιμοῦ κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τὰς κατοικοῦντας τὴν γῆν. Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς εἰς πάντας τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ σωζέται βασιλεὺς διὰ πολλῆν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ. Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμειος αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. Ἰσοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φεβουμένους αὐτὸν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ

τὸ ἴλιος αὐτοῦ. Ῥύσεται ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρίψει αὐτοὺς ἐν λιμῷ. Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν. Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ΄. 33.

Τῷ Δαυὶδ. ὅτε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντός ἢ αἰνεῖσις αὐτῆ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἢ μὴ κατασιγῆθῃ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκείκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων· αὐτῆ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτῆς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβηθῆτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτῆ, ὅτι οὐκ ἐστὶν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέπρασσαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλάττωθήσονται παντὸς ἀγαθῆ. Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβου Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θίλων ζωὴν ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθῆς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλή σου τῆ μὴ λαλήσαι δόλον. Ἐκκλίνου ἀπὸ κακῆ καὶ ποιήσων ἀγαθῶν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὠτα αὐτῆ εἰς θέσασιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακὰ τῆ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκείκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ

πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγύς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τὲς ταπεινὰς τῶ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτούς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄσα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΔ'. 34

Τῷ Δαυΐδ.

Δίκασον, Κύριε, τὲς ἀδικουντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμουντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βεθθαίαν μου. Ἐκχίον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδικώκων μου· εἶπον τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σου εἰμί ἐγώ. Δίσχυθῆτέωσαν καὶ ἐντραπήτέωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτέωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυθῆτέωσαν οἱ λογιζόμενοι μοι κακά. Γενθητέωσαν ὡσεὶ χυοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενθητέω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδικώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν ἐκρυψάν μοι διαφθοράν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνεΐδισαν τὴν ψυχὴν με. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θῆρα, ἣν ἐκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πσιπῆται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὄσα μου ἐροῦσι. Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι; Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στεριωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πίνητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἀδικοί, ἃ ἐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδουσαν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀπεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ, ἐν τῷ αὐτοῦς παρινοχλεῖν μοι, ἐνεδύομην σάκκου. Καὶ ἐταπεινῶν ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου.

ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῶ ἡμετέρῳ, οὕτως εὐηρίστου· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάξιν οὕτω ἐταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμὲ εὐφρανθήσαν, καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνω. Δισοχίσθησαν, καὶ οὐ κατενόησαν· ἐπίερασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῶ, ἔδουξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε, πάτε ἐπόψη· ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βασιεὶ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρήσῃσάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωριάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπὶ ὀργὴν δόλους διελογίζοντο. Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπαν· Εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς· Κύριε, μὴ ἀποθῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κριτὸν με Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρήσῃσάν μοι. Μὴ εἴποισάν ἐν καρδίαις αὐτῶν· Εὐγε, εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἶποιεν· Κατεπίουεν αὐτόν. Αἰσχυνθήσῃσάν καὶ ἐντραπήσῃσάν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθῃσάν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλοῤῥημονοῦντες ἐπ' ἐμὲ. Ἀγαλλιάσθῃσάν καὶ εὐφρανθήτωσάν οἱ θελοῦντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσάν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θελοῦντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἐπαινόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΕ'. 35.

Εἰς τὸ κελος, τῷ παιδί Κυρίου, τῷ Δαυίδ.

Φοβῶν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ. Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆ. Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτῆ, καὶ μισῆσαι. Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῆ ἀνομίαν καὶ δόλος· καὶ ἠβουλήθη συνίεναι τῆ ἀγαθῶναι. Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ

τῆς καὶ τῆς αὐτῆς παρίστη πάση ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, κακία δὲ οὐ προσώχθισι. Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε· ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου, ὁ Θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκίπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιοῦσι. Μισθωθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρου τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτάς. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτὶ σου ὀφόμεθα φῶς. Παράτινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινωσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία. Μὴ ἐλθέτω μοι πᾶς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἀμαρτωλῶ μὴ σαλεύσαι με. Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐξώσθησαν, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦια.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΣ'. 36.

Ἐν τῷ Δαυὶδ.

Μὴ παραζηλοῦ ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζηλοῦ τὰς ποιῶντας τὴν ἀνομίαν. Ὅτι ὡσεὶ γόρτος ταχὺ ἀποξηραυνήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα γλῆσς ταχὺ ἀποπεσόνται. Ἐλπίσων ἐπὶ Κύριον, καὶ πείσῃ χρηστότητα, καὶ κατασκηνῶ τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλῆθει αὐτῆς. Κατατροφῆσον τοῦ Κυρίου, καὶ δώῃ σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Ἀποκαλύψων πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν. Ἐποτάγηθι τῷ Κυρίῳ καὶ ἰκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζηλοῦ ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῆ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιῶντι παρανομίαν. Παύσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμὸν, μὴ παραζηλοῦ ὥστε πονηρευεσθαι. Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. Καὶ ἐπεὶ ἐλέγαν, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἀμαρτωλὸς, καὶ ἐπὶ τῆσιν τῶν τόπων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὐρῆς. Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσιν γῆν, καὶ κατατροφῆσουσιν ἐπὶ πλῆθει αὐ-

ρήνης. Παρατηρήσατα: ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρῦ-
 ξει ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἐκγίλασεται
 αὐτὸν, ὅτι προβλέπει, ὅτι ἦξει ἡμέρα αὐτοῦ. Ῥομφαίαν
 ἐσπάσαντο οἱ ἀμαρτωλοὶ, ἐνετειναν τόξον αὐτῶν· τοῦ κατα-
 βαλεῖν πτωχὸν καὶ πίνητα, τοῦ σφάζει τοὺς εὐθεῖς τῇ καρ-
 δία. Ἡ Ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν,
 καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβεῖν· Κρεῖσσον ὀλίγου τῷ δικαίῳ
 ὑπὲρ πλοῦτου ἀμαρτωλῶν πολύν. Ὅτι βραχίονες ἀμαρτω-
 λῶν συντριβήσονται, ὑποψηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.
 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδὸς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία
 αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται. Οὐ κατασχυνοθήσονται ἐν καιρῷ
 πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται. Ὅτι οἱ ἀ-
 μαρτωλοὶ ἀπολῶνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ἅμα τῷ δο-
 ξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς
 ἐξέλιπον. Δανεῖζεται ὁ ἀμαρτωλός, καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ
 δίκαιος οἰκτεῖρει καὶ δίδωσιν. Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν
 κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρῶμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευ-
 θήσονται. Παρὰ Κυρίου τὰ διαθήματα ἀνθρώπου κατευθύ-
 νεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Ὅταν πείσῃ, οὐ
 καταρραγήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτῆ. Νεώ-
 τερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον
 ἐγκαταλειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.
 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεῖ καὶ δανεῖζει ὁ δίκαιος, καὶ τὸ σπέρ-
 μα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ
 ποιήσον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὅτι
 Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὀπίσθους
 αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθή-
 σονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ
 κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος
 ἐπ' αὐτῆς. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα
 αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ
 αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκλισθήσεται τὰ διαθήματα αὐτῆ. Κα-
 τανοεῖ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι
 αὐτόν. Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτόν εἰς τὰς χεῖ-
 ρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσῃται αὐτόν, ὅταν κρίνῃται

αὐτῷ. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρευέσθαι ἀμαρτωλοῦς, ὄψει. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κείδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὗρήθη ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀκαχίαν, καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκαταλειμμά ἀνθρώπων εἰρηνικῶ. Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὰ ἐγκαταλειμμά τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δεκαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ Σλίψεως. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς, καὶ ἐξελεῖται αὐτούς ἐξ ἀμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἠλπισαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΚΤΟΝ.

ΥΑΛΜΟΣ ΑΖ'. 37.

Τῷ Δαυίδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Σαββάτου.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. Ὅτι τὰ βέλη ὅσα ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπιστήριξας ἐπ' ἐμὴ τὴν χεῖρά σου. Οὐκ ἐστὶν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἐστὶν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου. Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μωλωπίς μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. Ὅτι αἱ ψαῖαι μου ἐπλήσθησαν ἱμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἐστὶν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου. Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ πειναγμῆ τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμὸς μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐπεκρύβη. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη· ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐκάλυψε.

φθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ σίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἐξεδιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μου ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ βολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτῶν. Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἢκ ἀκῶων, καὶ ἢκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπισα· σὺ εἰσακήσῃ, Κύριε ὁ Θεὸς μου. Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσάι μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμγαλορρήμονησαν. Ὅτι ἐγὼ εἰς μίστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγεῖλῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κερτατίζονται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισῶντές με ἀδικῶς. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποσῆς ἀπ' ἐμῶν, πρόσχεε εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΗ'. 38.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθούμ, ᾠδὴ τῷ Δαυΐδ.

Εἶπα· Φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἀμαρτάνειν με ἐν γλώσση μου. Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἀμαρτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσιγήσα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἀλγημά μου ἀνικαινίσθη. Ἐθρομάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσση μου· Γνώρισόν μοι, Κύριε, τὸ πέρασ μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστίν, ἵνα γινῶ τί ὑπερῶ ἐγὼ. Ἴδὲ, παλαιπὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ σῦδεν ἐνώπιόν σου. Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, ὡς ἄνθρωπος ζῶν. Μήποτε γὰρ ἐν εἰκῇ διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάλιστα περάσεται. Θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίτι συνά-

ξει αὐτά. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; ἕχι ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασις μου παρά σου ἔστιν. Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥυσαί με, ὀνειδος ἄφρονος ἔδωκάς με. Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας. Ἀπόστησον ἀπ' ἐμῆ τὰς μαστιγὰς σου. Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρὸς σου, ἐγὼ ἐξέλιπον. Ἐν ἔλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον, καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην ταρασσεται πᾶς ἄνθρωπος. Εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρῶν μου. Μὴ παρασιωπήσης, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἶμι παρά σοί καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου. Ἄνες μοι, ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκίτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜΟΣ ΔΘ'. 39.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέειπεν μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. Καὶ ἀνάγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος· καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαδήματά μου. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὁφουταὶ πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιούσιν ἐπὶ Κύριον. Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἔστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπίβλησεν εἰς ματαιότητας, καὶ ματαιίας ψευδαῖς. Πολλὰ ἐποίησας σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεται σοί. Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐκλήθυσθησαν ὑπὲρ ἀριθμῶν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας· τότε εἶπον· Ἴδου, ἦκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ παιῆσαι τὸ Σέλημά σου ὁ Θεός μου, ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· ἰδοὺ, τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε, οὐ ἔγνωσ. Τὴν δε-

καίσοῦνν σου οὐκ ἔκρυφα ἐν τῇ καρδίᾳ μου· τὴν ἀλήθειαν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυφα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρισμούς σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντός ἀντιλάβοιτό μου. Ὅτι περισχόν με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με. Εὐδόκησον, Κύριε, τοῦ ρύσασθαι με. Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μου πρόσχες. Καταίσχυνθείησαν καὶ ἐντραπέησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξαῖραι αὐτήν. Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταίσχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά. Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφραυνήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντίς σε, Κύριε· καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός· Μεγαλυθῆτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης, Κύριος φροντιῇ μου. Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ, ὁ Θεός μου. μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ Μ'. 40.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχόν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ρύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Κύριος διαφυλάξει αὐτόν, καὶ ζήσῃ αὐτόν, καὶ μακαρίσῃ αὐτόν ἐν τῇ γῆ, καὶ μὴ παραδῶ αὐτόν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βοηθήσῃ αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἱστρεψας ἐν τῇ ἀρρώστια αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλίσσόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι· Πότε ἀποθάνειται καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; Καὶ εἰ εἰσιπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτοῦ. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες

οὐ ἐχθροὶ μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος, οὐχὶ προσθήσει τῷ ἀναστῆναι; Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίω ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερισμόν. Σὺ δὲ, Κύριε, ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνω, ὅτι τιθέληκός με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμὲ. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντιλάβου, καὶ ἐδιδαιώσας με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλόγητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΑ'. 41.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνοιον τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Οὐ τρόπον ἐπιποθεῖ ἢ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἢ ψυχὴ μου πρὸς σὲ, ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἢ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα· πότε ἤξω, καὶ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἔμοι ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν; Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέγχα, ἀπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς Σαυμαστῆς, ἕως τῆ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἐσπτάζοντας. Ἰνατί περίλυπος εἶ ἢ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἑμαυτὸν ἢ ψυχὴ μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνισίμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν καταρράκτων σου. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σε, καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτῆ, καὶ νυκτός ὡδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ· Ἀντιλήπτω μου εἶ. Διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων περιύρομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστά μου, ὠνείδίζόν με

42 ΚΑΘΙΣΜΑ Σ'. ΨΑΛΜΟΣ ΜΒ'. ΜΓ'.

οὐ ἐχθροὶ μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς σου; Ἰνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεὸν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεὸς μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΒ'. 42.

Τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Κρῖνόν μοι, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔσθους οὐχ ὀπίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ρῦσαι με. Ὅτι αὐτὸς εἶ ὁ Θεὸς κραταίωμα μου, ἵνατί ἀπώσω με; καὶ ἵνατί σκυθρωπάξων παρεῦμαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρὸν μου; Ἐξαπίστεilon τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀληθειάν σου, αὐτὰ με ὠδήγησαν, καὶ ἤγαγον με εἰς ὄρος ἁγίων σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τοῦ Θεοῦ τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· ἐξομολογήσομαι σοὶ ἐν κιθάρα, ὁ Θεός, ὁ Θεός μου. Ἰνατί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΓ'. 43.

Ἔως τὸ τέλος, εἰς σύνοιαν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ο Θεός, ἐν τοῖς ὠσίν ἡμῶν ἤκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνηγγείλαν ἡμῖν, Ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. Ἡ γαστήρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαούς, καὶ ἐξέβαλες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίον αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς. Ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου, καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτός ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ. Ἐν σοὶ

τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κεραιτιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐ-
 ζουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ὑμῖν. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ
 τόξῳ μου ἐλπῶ, καὶ ἡ ρομφαία μου ἐ σώσει με. Ἐσώσας
 γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἑλιθούτων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας
 ἡμᾶς κατήσχυνας. Ἐν τῷ Θεῷ ἐκαινεθροσόμεθα ὅλην τὴν
 ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν
 αἰῶνα. Νυνὶ δὲ ἀπίσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξ-
 ελευσῆ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεισιν ἡμῶν. Ἀπίστρεφας ἡ-
 μᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μι-
 σοῦντες ἡμᾶς διήρπαξον ἑαυτοῖς. Ἐδώκας ἡμᾶς ὡς πρό-
 βατα βρώσιως, καὶ τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς. Ἀπίδου
 τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλα-
 λάγμασιν αὐτῶν. Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν,
 μυκτηρισμὸν καὶ γλευασμὸν τοῖς κύκλω ἡμῶν. Ἔθου ἡ-
 μᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς
 λαοῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατευαντίου μου
 ἐστὶ, καὶ ἡ ἀσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με. Ἀπό-
 φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχ-
 θροῦ καὶ ἐκδιώκοντος. Ταῦτα πάντα ἤλθην ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
 οὐκ ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἠδίκησαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ
 σου. Καὶ οὐκ ἀπίστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ
 ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἰδοῦ σου. Ὅτι ἐτα-
 πείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκαλύψεν ἡμᾶς
 σκιά θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡ-
 μῶν, καὶ εἰ διεπέτάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἄλλό-
 τριον. Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐξετησία ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει
 τὰ κρύφια τῆς καρδίας. Ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅ-
 λην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξε-
 γέρθητι, ἵνατί ἐπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπίστη εἰς
 τέλος. Ἰνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ
 τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς ἑλίψεως ἡμῶν; Ὅτι ἐταπει-
 νώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ὁ γαστήρ
 ἡμῶν. Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡ-
 μᾶς ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, τοῖς υἱοῖς
Κορὲ εἰς σύνοιαν. Ὡδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Εξηπρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγου ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου, κάλαμος γραμματέως ὀξύγραφου. Ὁραῖος κάλλι παρα τῆς υἱοῦς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησί σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίξωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρὸν σου, Δυνατέ· τῇ ωραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἐντεινὸν καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλεύε· ἵνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου. Τὰ βίβλη σου ἠκουημένα, Δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σε πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σε. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεὸς σου, ἔλιον ἀγαλλιάσεως παρά τῆς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βαρίων ἐλεφαντίνων· ἐξ ὧν εὐφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρίστη ἡ βασίλισσα, ἐκ δεξιῶν σε, ἐν ἱματισμῷ διαχρυσῷ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἄκισσον, θυγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνου τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τῆ λαῶ σου, καὶ τῆ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἴσθι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σε λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν χρυσαυτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφρασίᾳ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. Ἀυτὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοὶ σου, καταθήσεις αὐτὸς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τῆ ὀνόματός σε ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τῆτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ'. 45.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῖς υἱοῖς Κορέ·
ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγή καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφοδρά. Διὰ τῆτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεισθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι, ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μίσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρῶτον πρῶτον. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλίναυ βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, ἰσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξου συντριψίει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε, καὶ γινώτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός· ὑψώσωμαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΣ'. 46.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορέ ψαλμὸς.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τῆς πόδας ἡμῶν. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτῶ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλληλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς. Ἐδα-

σπλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη· ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνον ἀγίου αὐτοῦ. Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τῷ Θεῷ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΖ'. 47.

Ἦδὴ τοῖς υἱοῖς Κορέ, δευτέρᾳ Σαββάτου.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ· Εὐρίζω, ἀγαλλιᾶμαι πάσης τῆς γῆς· ὄρη Σιών, τὰ πλεῦρα τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τῆ Βασιλείως τῆ μεγάλου. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρειν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διηλθσαν ἐπὶ τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν ἔταραχθησαν, ἔσαλυθθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν. Ἐκεῖ ῥέδινες ὡς τικτούσης· ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψει πλοῖα Θαρσαῖς. Καθάπερ ἤκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ὑπελάβομεν, ὁ Θεὸς, τὸ ἔλιός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. Κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεός, οὕτω καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου. Εὐφρανθήτω ἔρος Σιών, καὶ ἀγαλλιάσθησαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε. Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγῆσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ καταδιέλθετε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῆσθε εἰς γενεάν ἑτέραν. Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΗ'. 48.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ ψαλμός.

Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην· Οἱ τε γηγενεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλίσσιος καὶ πίνης. Τὸ ὄτομα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου συνεσίην. Ἠκλινῶ εἰς παραδόξον τὸ οὖς μου, ἀνοιξῶ ἐν ψαλτηρῷ τὸ

πρόβλημα μου. Ἵνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πομπῆς; ἢ ἀνομία τῆς πτίρνης μου κυκλώσει με. Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πληθει τοῦ πλῆθους αὐτῶν καυχώμενοι. Ἀδελφός οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζητεῖται εἰς τέλος. Οὐκ ὄφεται καταθροῶν, ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνομος ἀπολοῦνται. Καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, ἐπικαλίσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε· παρασυμβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιωθῆ αὐτοῖς. Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐδοκίμοισιν. Ὡς πρόβατα ἐν Ἄδῃ ἔθαντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς. Καὶ κατακυριεύουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρῶτον, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ Ἄδῃ· ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν. Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐλόγηθησεται, ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ. Βίσειλεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄφεται φῶς. Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε· παρασυμβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὁμοιωθῆ αὐτοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΘ'. 49.

Τῷ Δαυίδ.

Ἐὺς Σιών Κύριος ἐλάλησεν, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν. Ἀπὸ τοῶν Ἑβραίων ἕως Σιών ἕως ἡμερῶν· ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς

ὤραιότητος αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 καὶ οὐ παρασιωπήσεται. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται,
 καὶ κύκλω αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα. Προσκαλίσεται τὸν οὐ-
 ρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.
 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους
 τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ
 οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἴστιν.
 Ἄκουσον, λαὸς μὲν, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύ-
 ρομαί σοι· ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς σου, ἐμὶ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυ-
 σίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου
 ἐστὶ διαπαντός. Οὐδέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μύσγους,
 οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνείων σου χιμάρους. Ὅτι ἐμὰ ἐστί πάντα
 τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες.
 Ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὠραιότης
 ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. Ἐὰν πεινάσω, οὐ μὴ σοι εἶπω· ἐ-
 μὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ
 φάγωμαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίωμαι; Θῦσον
 τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ Ὑψίστῳ τὰς
 εὐχάς σου. Καὶ ἐπικάλισαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου, καὶ
 ἐξιλοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με. Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ
 Θεός· Ἰνατί σὺ ἐκδιηγῆ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμ-
 βάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; Σὺ δὲ ἐμί-
 σησας παιδείαν, καὶ ἐξίβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀ-
 πίσω. Εἰ ἐθεώρεις κλίπτην, συνέτριχες αὐτῷ, καὶ μετὰ
 μοιγῷ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλεύσασε
 κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητος. Καθή-
 μενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ
 τῆς μητρὸς σου ἐτίθεις σκάνδαλον· ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐ-
 σίγησα. Ὑπὶλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαι σοι ὁμοιος· ἐλέγξω
 σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου.
 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλαυθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε
 ἀρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ἦ ὁ ρυόμενος. Θυσία αἰνέσεως δοξάσαι
 με, καὶ ἐκτί ὁδός, ἢ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν Προφήτην, ἵνα εἰσῆλθον πρὸς Βηρσαβεὶ τὴν γυναῖκα Οὐρίου.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μίγα ἱλιός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρητῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνομήματόν μου. Ἐπὶ πλείον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέν με ἡ μήτηρ μου. Ἴδού, γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ κρυφὰ τῆς σοφίας σε ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστιά τεταπεινωμένα. Ἀπέστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπερρίψῃς με ἀπὸ τῆς προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανίλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμως τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην, ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγαθουνο, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις Ψυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ἔλο-
καυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Ψυσιαστήριόν σου μό-
σχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΑ'. 51.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἔλθειν Δαὶδ τὸν
Ἰδουμαίου, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαουλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ·
Ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμελεχ.

Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός, ἀνομίαν ἔλην τὴν ἡ-
μέραν; Ἀδικίαν ἐλογίσαστο ἢ γλῶσσά σου, ὡσεὶ ξυρὸν ἴκο-
νημένον ἐποίησας δόλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθω-
σύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τῆς λαλῆσαι δικαιοσύνην. Ἠγάπησας
πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν. Διὰ
τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε, καὶ μετα-
ναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ
γῆς ζώντων. Ὁφονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπὶ
αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔ-
δετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ· Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλῆ-
θει τοῦ πλῆθους αὐτῆς, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότη-
τι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τῆς Θεῆ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξομολογήσεμαί σοι εἰς τὸν
αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομεινῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρη-
στὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΒ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαιεθ, συνέσεως τῷ Δαυὶδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῆ· Οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρ-
ησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγα-
θόν. Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δέεκυψεν εἰς τοὺς νείους τῶν
ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνεῖδη, ἢ ἐκζητῶν τὸν
Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν

ἀγαθόν, οὐκ ἴστιν ἕως ἡνίκα. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἔργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώ-
σει ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλίσαντο. Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν
φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος. Ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα
ἀνθρωπαρέσκων· κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν
αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραὴλ; ἐν
τῷ ἐπιστρέψαι τὸν Θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνήσειως, τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ ἔλθειν
τοὺς Ζιφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαουλ· Οὐκ ἴδὲ Δαυὶδ
κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει
σου κρῖνόν με. Ὁ Θεὸς εἰσακούσων τῆς προσευχῆς μου, ἐνώ-
τισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέ-
στησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ
οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδὲ γὰρ ὁ Θεὸς βοη-
θεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποσρέ-
ψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευ-
σον αὐτούς. Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνό-
ματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν. Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρ-
ρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, συνήσειως τῷ Δαυίδ.

Ενώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερίδης
τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσακούσόν μου. Ἐλυπή-
θην ἐν τῇ ἀδολοσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθρῶ,
καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλῶ. Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν,
καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκόνουν μοι. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί,

καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἤλ-
θεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Καὶ εἶπα· Τίς δώσει
μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς; καὶ πετασθήσομαι, καὶ κα-
ταπαύσω. Ἴδού, ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ἠύλισθην, ἐν
τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμενυ τὸν Θεόν, τὸν σῶζοντά με ἀπὸ
ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταγίδος. Καταπόντισσον, Κύριε,
καὶ καταδίλε τὰς γλῶσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ
ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐ-
τὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μίσῳ
αὐτῆς, καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν
αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ἀνείδισέ με, ὑ-
πὴνεγκα ἄν· καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμηθη-
σεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἐσώψυχε, ἡγε-
μῶν μου, καὶ γνωστὸν μου. Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι
ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμοιοίᾳ.
Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταθήτωσαν εἰς Ἄ-
δου ζῶντες. Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν
μίσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύ-
ριος εἰσήκουσέ μου. Ἐσπέρας, καὶ πρωῆ, καὶ μεσημβρίας
διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελοῦ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς
μου. Αὐτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγι-
ζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. Εἰσακούσεται
ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώ-
νων. Οὐ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθη-
σαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδο-
ναι. Ἐβδελήωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διμερίσθησαν
ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἠγγισαν αἱ καρδίαι
αὐτῶν. Ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ
αὐτοὶ εἰσι βολίδες. Ἐπίρριψον ἐπὶ Κυρίου τὴν μέριμνάν
σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρεψέ· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σά-
λον τῷ δικαίῳ. Σὺ δὲ ὁ Θεὸς, κατάξεις αὐτούς εἰς φρεῖαν
διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμι-
σεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ Κύριε, ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΟΓΔΟΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ'. 55.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆ λαῶ, τῆ ἀπὸ τῶν ἀγίων μιμακρῶ-
μένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἐκράτησαν
αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὄλην
τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἐθλιψέ με. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί
μου ὄλην τὴν ἡμέραν, ἔτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ
ὑψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι ἐγὼ δὲ ἐλπιδῶ ἐπὶ σέ. Ἐν
τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, ἔ-
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σὰρξ. Ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς
λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμὲ πάντες οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν εἰς κακόν. Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί,
τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν. Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυ-
χὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτῆς, ἐν ὀργῇ λαοὺς
κατάξεις. Ὁ Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐξηγγεῖλά σοι, ἔθου τὰ
δάκρῳά μου ἐνώπιόν σε. Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπι-
στρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ ἐ-
πικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνω, ὅτι Θεός μου εἶ σύ. Ἐπὶ τῷ
Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον· ἐπὶ τῷ
Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, εὐκαί, ἄς ἀποδώσω αἰνεσιῶς σου. Ὅτι ἐρρύσω
τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς με ἀπὸ δακρύου,
καὶ τῆς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαριστήσω ἐνώ-
πιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΣ'. 56.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογρα-
φίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαὺλ
εἰς τὸ σπήλαιον.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ κέποιθεν ἡ
ψυχὴ μου· Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν περὶ ἔργων σου ἐλπιδῶ, ἵνα

οὐ παρέλθη ἡ ἀνομία. Κεκραῶμαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὄψιστον, τὸν Θεὸν τὸν ἐνεργητήσαντά με. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τῆς καταπατητάς με. Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσων ἀκόντων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος. Τίσι κύνων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βίλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα. Ἐψώθητε ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατίκαμψαν τὴν ψυχὴν μου. Ἦουξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ εὐέπισον εἰς αὐτόν. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου· ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξεγέρθητι ἡ θεῖα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσεται ὄρθρον. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι ἰμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ἐψώθητε ἐπὶ τὰς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΖ'. 57.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης· τῷ Δαυὶδ εἰς στυλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνατε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνεμίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπώλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ. θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῆ ἔφρας, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυσσῆς τὰ ὦτα αὐτῆς. Ὅτις ἐκ εἰσακίσεται φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμακοῦται· φαρμακευομένη παρά σοφῶν. Ὁ Θεός συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λιόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος. Ἐξεδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον· ἐνταῖναι τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὐ ἀσθενήσασιν. Ὅσοι κηρὸς τακεῖς ἀνταναιρεθήσονται· ἔπεισε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐκ εἶδον τὸν Ἥλιον. Πρὸ τῆ συνείματάς· ἀκάνθας αὐτῶν τὴν ράμνον, ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίσται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται αἱ δίκαιοι, ὅταν ἰ-

θη ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τῆ ἀμαρτωλοῦ. Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος· Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἀρά ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτὸς ἐν τῇ γῆ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΗ'. 58.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης· Τῷ Δαυὶδ εἰς σπηλογραφίαν· ὅποτε ἀπίστευτε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτῆ του θανατῶσαι αὐτόν.

Εξελού με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με. Ῥύσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. Ὅτι ἰδὼ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταίοι. Οὔτε ἡ ἀνομία μου, ἢτι ἡ ἀμαρτία μου Κύριε· ἄνευ ἀνομίας ἴδραμον καὶ κατεύθυνα. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε· καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ. Πρόσχευ τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ οὐκείρησθαι πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πῶλιν. Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθιγγόνται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουσεν; Καὶ σὺ, Κύριε, ἐγγελάσεις αὐτὸς, ἐξουθενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σέ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· ὁ Θεὸς μου, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. Ὁ Θεὸς μου δεῖξει μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου· μὴ ἀποκτείνης αὐτοὺς, μὴ ποτε ἐπιλάβωνται τοῦ νόμου σου. Διασκορπίσον αὐτὸς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτὸς ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε. Ἀμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν· καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελθήσονται ἐν συντελείᾳ ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι. Καὶ γνώσονται, ὅτι ὁ Θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πῶλιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν.

ἰάν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ἄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου. Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγὴ μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ· ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεὸς μου τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΘ'. 59.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλοιωθησομένοις· εἰς σπυλογραφίαν τῷ Δαυΐδ, εἰς διδασχὴν, ὅποτε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβαλ, καὶ ἐπέστρεφεν Ἰωαβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδῶμ ἐν τῇ φάραγγι· τῶν Ἄλῶν, δώδεκα χιλιάδας.

Ο Θεὸς ἀπόσω ἡμᾶς, καὶ καθέϊλες ἡμᾶς· ὠργίσθης, καὶ ὤκτειρσας ἡμᾶς. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἵασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. Ἐδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἴνου κατανύξεως. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τῆ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σε, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου. Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσομαι, καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλααδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραῖμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς μου, Μωαβ λίθης τῆς ἐλπίδος μου· Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιούχης; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ, ὁ Θεὸς, ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεισιν ἡμῶν; Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 60.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαυΐδ.

Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα,

ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου ἐν πέτρᾳ ὑψώσάς με. Ὁ δὴγάσας με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ. Παροικῆσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τὰς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου. Ὅτι σὺ, ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλείου προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτῆ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτῆ τίς ἐκζητήσει; Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναι με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΛ'. 61.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιουὺμ, ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγίσεται ἡ ψυχὴ μου; παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτός Θεός μου, καὶ Σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. Ἔως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἀνθρώπων; φρονεῦτε πάντες ὑμεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ, καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ. Πλήν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαυτο ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψῃ· τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Πλήν τῷ Θεῷ ὑποταγίθῃ ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομενή μου. Ὅτι αὐτός Θεός μου, καὶ Σωτήρ μου ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω. Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεός τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἐλπίζετε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαῶν, ἐκχίστε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεός βοηθὸς ἡμῶν. Πλήν ματαῖοι υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς· τοῦ ἀδικῆσαι αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιπεθεῖτε· πλοῦτος εἰάν ῥίη, μὴ προστίθεσθε καρδίαν. Ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεός· δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, καὶ σου, Κύριε, τὸ ἔλεος· ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἰκαστῶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρβρίζω. Ἐδίψῃσά σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου· ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ. Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δυνάμιν σου, καὶ τὴν δόξαν σου. Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλαός σου ὑπὲρ ζωῆς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινίσουνσί σε. Οὕτως εὐλογῆσά σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου. Ὡς ἐκ στέκτος καὶ πιότητος ἐμπληθοεῖται ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσειως αἰνεῖσι τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνεύσῃ σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμιλέτων εἰς σέ. Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου· καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερέγων σου ἀγαλλιάσομαι. Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπικῶν ἴσονται. Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΓ'. 63.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ· ἀπὸ φόβου ἔχθρῃ ἐξέλε τὴν ψυχὴν μου. Σκέπασόν με ἀπὸ συντροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν. Οἱ τινες ἠκρόνησαν ὡς ῥομφαία ταῖς γλώσσαις αὐτῶν, ἐνέτειναν τοξὸν αὐτῶν, πρᾶγμα πικρὸν, τοῦ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον. Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτόν, καὶ εὐφοδηθήσονται· ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν. Διηγῆσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα· εἶπον: Τίς ὄψεται αὐτούς; Ἐξηρεύνησαν ἀνεμίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις. Προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδίᾳ βαθεῖα· καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός. Βίβλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν.

καὶ ἐξηπάτησαν ἐπ' αὐτὰς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτοὺς· καὶ ἐφρονήθη πᾶς ἄνθρωπος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν συνῆκαν. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλπει ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΔ'. 64.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ὁδὴ Ἰερεμίου καὶ Ἰαζεκίηλ, καὶ τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας, ὅτε ἐμελλον ἐκπορεύεσθαι.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεὸς, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερδυναμῶσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν. Ἐτοιμάζω ὄρη ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ περιζωσμένος ἐν δυναστείᾳ, ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, ἡγεὺς κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται; Παραχθήσεται τὰ ἴθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωίας, καὶ ἑσπέρας τέρψεις. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμίθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἠτείμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι εὖτως ἡ ἐτοιμασία. Τὰς αὐλακὰς αὐτῆς μίθυσον, πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόναις αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πληροθήσονται πύοντος. Πικρῶσονται τὰ ὄρατα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίωσιν αἱ βουναὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθύνουσι αὐτῶν· κεκραξέονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ'. 65.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε θῆ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι ὀξέαν ἐν αἰνίσει αὐτῆ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὁς φοβερὰ τὰ ἔργα σου ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου φεύσονται οἱ ἐχθροί σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστατε. Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῆ Θεῶ, ὡς φοβερὸς ἐν βυλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱὸς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ μεταστρίψον τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται πεδί. Ἐκεῖ εὐφρανθήσομεθα ἐπ' αὐτῷ τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τῆ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραίνοντες, μὴ ὑφούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεόν, ἡμῶν καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνεσεως αὐτοῦ. Τῆ Σεμίεν τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλλον τοὺς πόδας μου. Ὅτι ἰδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεὸς· ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα. Ἔθε θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπιβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναφυγὴν. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασι· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχὰς μου, ὡς δέειπες τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησες τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. Ὀλοκαυτώματα μεμυλωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριοῦν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσακούσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὃς εὐ ἀπέστησε τὴν προσευχὴν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπ' ἐμοῦ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις· ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Ο Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τῆ γνώμῃ σου ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὀδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ'. 67.

Εἰς τὸ τέλος. Ὡδῆς ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Αναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλείπεται ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τῆ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τῆ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἀσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβιβηκῶτι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Καὶ ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ἑρραφῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν. Ὁ Θεὸς ἐν τίπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς κατοικεῖ μονοτρόπως ἐν οἴκῳ. Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τῆς παραπικραίνοντας, τῆς κατακύντας ἐν τόφοις. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἐκπεριεῖσθαι σε ἐνώπιον τῆ λαῶν σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἦ ἰσίοθη, καὶ γὰρ οἱ κέρατοὶ ἴσταξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Γαραθλ. Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεὸς, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἰσθένῃς, αὐτὴ δὲ κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ζῶά σου

κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ ὑποίμασας ἐν τῇ χρησιμότητι σου τῷ
 πτωχῷ, ὁ Θεός. Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις
 δυνάμει πολλῇ. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ,
 τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελίσθαι σκῦλα. Ἐάν κοιμηθῆτε
 ἀναμίσειον τῶν κληρῶν, πτίρυγες περισπῶς, περιηργουμένοι,
 καὶ τὰ μεταφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χυσαία. Ἐν τῷ δια-
 στίλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐκ αὐτῆς, χιονωθήσονται
 ἐν Σελμῶν. Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὅρος πῖον, ὅρος τετυρωμένοι,
 ὅρος πῖον. Ἴνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; το ἕρος
 ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος
 κατασκηνώσῃ εἰς τίλος. Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον,
 χιλιάδες εὐθηνούτων. Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἦν, ἐν τῷ
 ἁγίῳ. Ἀνέβη εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλα-
 βες δόγματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κα-
 τασκηνώσαι. Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος
 ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατενοώσαι ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτη-
 ρίων ἡμῶν. Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν καὶ τῷ Κυ-
 ρίου Κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου. Πλὴν ὁ Θεός συν-
 ἔλασεν κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχῶς διαπορευομέ-
 νων ἐν πλημμυραῖς αὐτῶν. Εἶπε Κύριος· Ἐκ Βασάν ἐπι-
 στρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθεῖς Σαλασσῆς. Ὅπως ἂν βαφῆ
 ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἢ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν
 παρ' αὐτοῦ. Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι
 τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. Προΐφθασαν
 ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τομπανι-
 στριῶν. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πα-
 γῶν Ἰσραὴλ. Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει ἄρχον-
 τες Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλῶν ἄρχοντες
 Νεφθαλίμ. Ἐντεῖλαι ὁ Θεός τῇ δυνάμει σου· δυνάμωσον,
 ὁ Θεός τοῦτο, ὃ κατεργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ ναῶ σε ἐπὶ
 Ἱερουσαλήμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς
 θηρίοις τοῦ καλάμου, ἢ συναγωγῇ τῶν ταύρων ἐν ταῖς θα-
 μάλαις τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους
 τῷ ἀργυρίῳ. Διασκορπίσου ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους Σίλωνα
 τα· ἔξουσι πρίσθεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία κροθήσῃ χεῖρα

αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾤσαν τῷ Θεῷ, ψά-
λατε τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐπιδεδηκότε ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ
κατὰ ἀνατολάς. Ἰδοὺ, δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνά-
μιως. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέ-
πεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστός ὁ
Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ δώσει δύναμιν
καὶ κραταίωσον τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητός ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΥΑΛΜΟΣ ΞΗ'. 68.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων.

Υαλμός τῷ Δαυὶδ.

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι ἐσθλήθησαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. Ἠλ-
θον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταγῆς κατεπόντισέ
με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασιν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλι-
πον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεὸν μου.
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισθῶ-
ντές με δωρεάν. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου· οἱ ἐκδιώκου-
ντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἄρπαζον, τότε ἀπεινῶνουν. Ὁ Θεός,
σύ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμύριαι μου ἀ-
πὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθῆσαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑ-
πομείνοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων. Μὴδὲ ἐντρα-
πίησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, τοῦ Ἰσραὴλ. Ὅτι
ἕνεκά σου ὑπένεγκα ἐνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπή, τὸ πρό-
σωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου,
καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴ-
κου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ἐνειδισμοὶ τῶν ἐνειδιζόντων σε
ἐπίπασον ἐπ' ἐμὲ. Καὶ συνεκαλύψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ἐνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθίμην τὸ ἐν-
δομά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ'
ἐμοῦ ἠδολίσχον οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔφαλ-
λον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσοχῇ μου πρὸς σέ,
Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῇ πληθύνει τοῦ ἐλίου

σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἴμπαγῶ· ῥυθιῖν ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθίων τῶν ὑδάτων. Μὴ με καταποντισάτω καταγίγς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσακούσόν μου. Κύριε, ὅτι χρῆσόν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρίψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι ἔλιβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχευε τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἰχθρῶν μου ῥῦσαί με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ ἔλιβοντές με· ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐκ εἶδρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά με χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν με ἐπότισάν με ὄξος. Γενθηθῆτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθῆτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὶς σύγκαμψον. Ἐκχεοῦ ἐπ' αὐτούς τὴν ὀργὴν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενθηθῆτω ἡ ἑπαυλὶς αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔσῳ ὁ κατοικῶν. Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέβηκαν. Πρόσθετε ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ εἰσελθίτωσαν ἐνδικαιοσύνη σοι. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχός καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνίσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὀδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μοσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, Σαλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεός σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ

ΚΛΘΙΣΜΑ Γ'. ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. Ο'. 65

κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσι ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. 69.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυῖδ, εἰς ἀνάμνησιν,
εἰς τὸ σῶσαί με Κύριον.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλευόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πίνης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἶ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΛΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ Ο'. 70.

Τῷ Δαυῖδ, ψαλμὸς τῶν υἱῶν Ἰωναθάβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Επὶ σοὶ, Κύριε, ἠλπισα, μὴ καταισχυνθείην, εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ρῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με. Κλῆνον πρὸς με τὸ σὺς σου, καὶ σῶσόν με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν τοῦ σῶσαί με. Ὅτι στερημά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ. Ὁ Θεός μου, ρῦσαί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδίκου. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπόμονή μου, Κύριε. Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου. Ἐπὶ σοὶ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρὸς μου σὺ μου εἶ σκεπαστής. Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός· ὡσεὶ τίρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθός μου κραταίος. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν

μεγαλοκρίπειά σου. Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύ μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ, λέγοντες. Ὁ Θεὸς ἐγκατέλειπεν αὐτὸν· καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἴστιν ὁ ρυόμενος. Ὁ Θεὸς μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ ὁ Θεὸς μου, εἰς τὴν βοήθειά μου πρόσχες. Αἰσχυρῆθήσασαν καὶ ἐκλιπίτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλίσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι. Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπῶ ἐπὶ σέ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνεσίαν σου. Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. Ὅτι οὐκ ἔγνων πραγματείας· εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου. Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου. Ὁ Θεὸς μου, ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου. Καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβυῖου, ὁ Θεὸς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με. Ἐως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου, τῇ γενιᾷ πάσῃ τῇ ἐρχομένη. Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου, ὁ Θεὸς, ἕως τῶν ὑψίστων, ἃ ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα ὁ Θεὸς, τίς ὁμοίός σοι; Ὅσας ἰδιεῖξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς· καὶ ἐπιστρέψας ἐξωποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγίς με. Ἐπλεόνασας ἐπ' ἐμέ τὴν μεγαλωσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρικάλεισάς με, ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγίς με. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου, ὁ Θεὸς· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τῶ Ἰσραὴλ. Ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλή μου ὅταν ψάλλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου, ἣν ἐλυτρώσω. Ἐτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου· ὅταν αἰσχυρῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΑ'. 71.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς Σαλωμών, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ.

Ο Θεὸς, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλείως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν

δικαιοσύνη, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβίτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεὶ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὕψος ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπίσυνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χου λήξουσι. Βασιλεῖς Θαρσοῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσάξουσι, βασιλεῖς Ἀραβῶν καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυναστού, καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ φυγᾶς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς φυγᾶς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυαίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῆ ἐπὶ ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν λίθον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένου εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριούσιν αὐτόν. Εὐλογητός Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένου τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ ἕως τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ υἱοῦ Ἰεσσαί.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΒ΄. 72.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσαφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσάφριον.

Ως ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθείαι τῇ καρδίᾳ. Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου. Ὅτι ἐξήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάμνησις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερῶμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν. Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται. Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος, περιεβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν. Ἐξελύσεται ὡς ἐκ στίατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διήλθουσαν εἰς διάβησιν καρδίας. Διευνήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν. Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον· Πῶς ἔγνω ὁ Θεός· καὶ εἰ ἔστι γινῶσις ἐν τῷ Ὑψίστῳ; Ἴδου, οὗτοι οἱ ἀμαρτωλοὶ, καὶ εὐθνηοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλοῦτον. Καὶ εἶπα· Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὄλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρώτας. Εἰ ἔλιγον· Διηγῆσομαι οὕτως ἰδοὺ, τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθήκα. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γινῶναι, τοῦτο κόπος ἰστίον ἐνώπιόν μου. Ἔως οὐ εἰσέλθω εἰς τὸ ἀγαστήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν, ἔθου αὐτοῖς κακά· κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι. Πῶς ἐγίνοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπινα; ἐξέλιπον, ἀπώλοντο, διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγερμένου, Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξεδευώσεις. Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιωθήσαν· κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνω. Κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί· κἀγὼ διαπαντός μετὰ σοῦ. Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς

δεξιᾶς μου, καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρὰ σέ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σὰρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου, ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται· ἐξολόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληῖσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἴσθι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου, τοῦ ἐξαγγεῖλαι με πάσας τὰς αἰνίσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς Σουγατρὸς Σιών.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΓ΄. 73.

Συνείσως τῷ Ἀσάφ.

Ινατί, ὁ Θεὸς, ἀπόσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου· ὄρος Σιών τῆτο, ὃ κατεσκῆνωσας ἐν αὐτῷ. Ἐπαρου τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἀγίῳ σου. Καὶ ἀνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντίς σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἐθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐν πελίκει καὶ λεξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἰβιβήλωσα τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγίνεσαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· Δεῦτε, καὶ καταπαύσθημεν πάσας τὰς ἑορτάς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, ἐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς ἔγνωσται ἔτι. Ὡς ποτε, ὁ Θεὸς, ὄνειδιεὶ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεὶ ὁ ὑπεναντίας τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἰνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεὸς, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀράκοντος,

ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοφι. Σὺ διέφρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἰθάμ. Σὴ ἔσιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔσιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς· Σέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἐπλασας αὐτά. Μνήσθητι ταύτης· ἰχθύος ὠνειδίσει τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῶς τοῖς Σηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἰσχυρισμένοι τῆς γῆς οἰκων ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος, πτωχὸς καὶ πένθης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΔ'. 74.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ.

Εξομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησόμεθά σοι, καὶ ἐπιχαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου· Διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· ἐγὼ ἰστερεύωσα τοὺς σὺλους αὐτῆς. Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι· Μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι· Μὴ ὑψῆτε κέρας. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τῆ Θεοῦ ἀδικίαν. Ὅτι οὔτε ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἰρῆμων ὀρέων· ὅτι ὁ Θεὸς κριτὴς ἐστὶ. Τοῦτου ταπεινοῖ, καὶ τοῦτου ὑποῖ· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου οἴνου ἀκράτου, πλήρες κεράσματος· Καὶ ἐκλινεν ἐκ τούτου εἰς ταῦτο, πλὴν ὁ τραγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη, πίνονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς. Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιᾶσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΕ. 75.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμὸς τῷ Ἀσαφ,
ὡδὴ πρὸς τὸν Ἀσούριον.

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μίγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Φωτίζεις σὺ Σαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰώνιων· ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ. Ὑπνωσαν ὕπνου αὐτῶν, καὶ οὐχ εὔρου οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τῆς πλοῦτου ταῖς χερσίν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, ὁ Θεός Ἰακώβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβιβηκότες τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι; ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου; Ἐκ τῆς ἄρανῃ ἠκέτισας κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τοῦ σῶσαι πάντας τὰς πρᾶξις τῆς γῆς. Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμῆς ἑορτάσει σοι. Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλω αὐτῆς οἴσουσι δῶρα. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρημένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρά τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΣ' 76.

Εἰς τὸ τέλος, ὡπὲρ Ἰδιθῆμ, ψαλμὸς τῷ Ἀσαφ.

Φωνῆ μου πρὸ Κυρίου ἐκείκραξα, φωνῆ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέειπες μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεόν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσίν μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἔκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου· ἐμνήσθης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐψφράνθην, ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην, καὶ οὐχ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἡ εἰς τέλος τὸ ἔλας αὐτῆς ἀποκόψει; συνετίλισσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσει;

ται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ
 τὴν οἰκτιρῆσιν αὐτῆ; Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ
 ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τῆ Ἰψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων
 Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων
 σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐ-
 πιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός
 σου· τίς Θεός μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ
 ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνωρίσας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου·
 ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τὴν υἱοὺς Ἰα-
 κώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἶδού σου ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδού σου ὕδα-
 τα, καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄδυσοι. Πλήθος ἠχοῦς
 ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου
 διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἐφα-
 ναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ εἰκουμῆνῃ· ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος
 ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοὶ σου, καὶ αἱ τρίβοι σου
 ἐν ὑδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδή-
 γησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΖ'. 77.

Ἀρμονίῃς Ἱερῆς μελιθρία ᾠσματα Δαυὶδ.
 Συνέσιως τῷ Ἀσάφ.

Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν
 εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς
 τὸ στόμα μου, φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. Ὅσα ἠ-
 κούσαμεν, καὶ ἐγνωμεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγή-
 σαντο ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν, εἰς γενεὰν
 ἑτέραν. Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνήσεις τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς
 δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε. Καὶ
 ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ.
 Ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατέρισι ἡμῶν, τοῦ γνωρίσαι αὐτά
 τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, ὅπως ἂν γινῶ γενεὰ ἑτέρα. Γιαὶ αἱ τεχνησό-
 μνοι, ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτά τοῖς υἱοῖς αὐ-

τῶν. Ἴνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάβωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἴνα μὴ γίνωνται, ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σχολιά καὶ παραπικραίνουσα. Γενεὰ, ἣτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις, ἐσφράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠδουλήθησαν πορεύεσθαι. Καὶ ἐπελάβοντο τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμασίων αὐτῆς, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς. Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἴγυπτον, ἐν πεδίῳ Γάνεως. Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν. Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφίλῃ ἡμέρας, καὶ ὄλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμὸς ὕδατα. Καὶ προσέβητο ἐπὶ τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῷ, παρεπίκραναν τὸν Ὑψίστον ἐν ἀνθρώπῳ. Καὶ ἐξέπειρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπον· Μὴ δύνησται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ; Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύθησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν. Μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ; Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος, καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνῆρθη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. Ὅτι οὐκ ἐπίστισαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἠλπίσαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνῴξε. Καὶ ἔβριξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτου οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. Ἄρτον Ἀγγέλων ἔφαγαν ἄνθρωπος, ἐπισεισμὸν ἀπίστευτον αὐτοῖς εἰς πλησμονήν. Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ Λίβα. Καὶ ἔβριξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χεῖμαρρὸν σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμμου θάλασσαν πετεινὰ πτερωτά. Καὶ ἐπέπεσον ἐν μίσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν

αὐτῶν ἠνιγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερηθήσαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. Ἐτι τῆς βρώσεως οὖσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τῆ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν. Ἐν πᾶσι τούτοις ἤμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ. Καὶ ἐξέλειπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς. Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτούς, τότε ἐξιζήτουν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεφον, καὶ ὤρριζον πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι. Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ γλώσσει αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ. Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεία μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπισώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτῆ. Αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίρμων, καὶ ἐλάσκειται ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ. Καὶ πληθυνεὶ τοῦ ἀποστρέφαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πάντας τὴν ὀργὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον, καὶ οὐκ ἐπιστρέφον. Προαίκις πορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ; παρώρτισαν αὐτὸν ἐν γῆ ἀνύδρω; Καὶ ἐπίσχεσαν καὶ ἐπέπεισαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἅγιον τῆ Ἰσραὴλ παρώρτιζαν. Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτῆς ἐκ χειρὸς θλίβουτος. Ὡς ἔβητο ἐν Αἴγυπτῳ τὰ σημεῖα αὐτῆς, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Ταύως. Καὶ μετέστρεφεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὄμβρῆματα αὐτῶν, ὅπως μὴ πίωσιν. Ἐξαπίστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνέμοιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτραχον, καὶ διεφθίρεν αὐτούς. Καὶ ἔδωκε τῇ ἔρσειθῃ τοὺς καρπούς αὐτῶν, καὶ τοὺς πόρους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι. Ἀπέκτεινεν ἐν χαλαζῇ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίτους αὐτῶν ἐν τῇ πάχυνι. Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαν τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν τῷ πυρί; Ἐξαπίστειλεν εἰς αὐτούς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν, ἀποστολὴν δὲ ἀγγέλων ποιηρῶν. Ὁδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἴγυπτῳ ἀ-

παρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν, ἐν τοῖς σκηνώμασι Χαίμ. Καὶ
 ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸς
 ὡσεὶ ποῖμνιον ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι,
 καὶ οὐκ ἰδεύλισαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θά-
 λασσα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος αὐτοῦ,
 ὄρος τοῦτο, ὃ ἐκτίσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ. Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ
 προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχι-
 νίῳ κληροδοσίας. Καὶ κατισκηνώσεν ἐν τοῖς σκηνώμασι
 αὐτῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπίερασεν καὶ παρπί-
 κραναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ἐκ
 ἐφυλάξαντο. Καὶ ἀπίστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ
 πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν. Καὶ
 παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλο-
 πτοῖς αὐτῶν παρεξήλωσαν αὐτόν. ἠκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑ-
 περεῖδε, καὶ ἐξουδένωσεν σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἀπόσα-
 το τὴν σκηνὴν Σιλωμ, σκηνώμα, ὃ κατισκηνώσεν ἐν ἀνθρώ-
 ποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν,
 καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. Καὶ συνέκλει-
 σεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
 ὑπερεῖδε. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατίφαγε πῦρ καὶ αἱ
 παρθέναι αὐτῶν οὐκ ἐπειθήθησαν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομ-
 φαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται. Καὶ
 ἐξηγήθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κειραিপληκῶς
 ἐξ οἴνου. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω,
 ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπόσατο τὸ σκηνώμα
 Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἑβραῖμ οὐκ ἐξελίξατο. Καὶ ἐξελί-
 ξατο τὴν φυλὴν Ἰουδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών, ὃ ἠγάπησεν. Καὶ
 ἠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῆ
 ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξελίξατο Δαυὶδ
 τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτόν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν
 προβάτων, ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν. Παι-
 μαίνειν Ἰακώβ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονο-
 μίαν αὐτῆς. Καὶ ἐποίμανεν αὐτὴς ἐν τῇ ἀκκακίᾳ τῆς καρδίας
 αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς συνέσωσι τῶν χειρῶν αὐτῆς ὠδήγησεν αὐτὴς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΘ΄. 78.

Τῷ Ἀσάφ.

Ο Θεός, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σε, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἁγίόν σου. Ἔθεντο Ἱερουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πειτειοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμός καὶ χλευασμός τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἔως πότε, Κύριε, ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου; Ἐχέου τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλῆσαντο. Ὅτι κατίφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτῆς ἠρήμωσαν. Μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλαβίτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σε, Κύριε, ὅτι ἐπτώχευσάμεν σφόδρα. Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· Πῶς ἔστιν ὁ Θεός αὐτῶν; Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου εἰσελθίτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμός τῶν πεπιδημένων. Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱούς τῶν θανατωμένων. Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἐπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν, ὃν ὀνειδίσαν σε, Κύριε. Ἡμεῖς δὲ λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου· ἀνθομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἰνείαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΘ΄. 79.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμός ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

Ο ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ἐμφάνθη

ἐναντίον Ἐφραΐμ, καὶ Βενιαμίν, καὶ Μανασσῆ. Ἐξίγησον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἔλθι εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Ὁ Θεός, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσομεθα. Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἕως ποτὶ ὀργίξῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου; Ὑψώμεν ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ; Ἔθεν ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαὶν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς. Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσομεθα. Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας, ἐξίβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. Ὀδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. Ἐκάλυψεν ὄρη ἢ σκιά αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδεδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ. Ἐξίτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς. Ἴνα τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσαι αὐτήν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν; Ἐλυμήνατε αὐτήν ὡς ἐκ ὄβριου, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. Ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπισκεψαί τὴν ἄμπελον ταύτην. Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Ἐμπεκυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. Καὶ ἴ μὴ ἀπεσῶμεν ἀπὸ σῶ. Ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα. Κύριε ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθήσομεθα.

ΨΑΛΜΟΣ Π΄. 80.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς ὡδῆς τῷ Ἀσάφ.

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Λάβετε ψαλμὸν, καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας. Σαλπύσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγος ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν. Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσ-

ραὴλ ἔσσι, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰω-
 σήφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξιλεῖν αὐτόν ἐκ τῆς Αἰγύπτου·
 γλῶσσαν ἦν ἐκ ἔγνω, ἤκουσεν. Ἀπίσῃσεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν
 νῶτον αὐτοῦ, αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.
 Ἐν ἑλίψει ἀπεκαλίσω με, καὶ ἐρρύσαίμην σε, ἐπήκουσά σε
 ἐν ἀποκρύφῳ καταγίδος ἰδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντι-
 λογίας. Ἄκουσον, λαός μου, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· Ἰσ-
 ραὴλ, εἰὰν ἀκούσης μου, οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος,
 οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἄλλοτρίῳ. Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος
 ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· πλάτυνον
 τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό. Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός
 μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ ἐ-
 ξαπέστειλε αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐ-
 τῶν, πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ ὁ λαός
 μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἰπορεύθη. Ἐν
 τῷ μηδεὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπεινώσω, καὶ ἐπὶ
 τοὺς ἑλίθοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου. Οἱ
 ἐχθροὶ Κυρίου ἐφύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν
 εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐφώμισεν αὐτοὺς ἐκ στίατος πυροῦ,
 καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχάρτασεν αὐτούς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΑ΄. 81.

Τῷ Ἀσάφ.

Ο Θεός ἐστὶ ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ Θεοῦ δια-
 κρίνει. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτω-
 λῶν λαμβάνετε; Κρίνατε ὄφρα νῶ καὶ πτωχῷ, ταπεινῶν, καὶ
 πάντα δικαιώσατε. Ἐξήλθετε πάντα καὶ πτωχόν, ἐκ χει-
 ρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆ-
 καν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θε-
 μίλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἐστέ, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου
 πάντες. Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς
 τῶν ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνω τὴν γῆν,
 ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΒ'. 82.

Ὁδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

Ο Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; Μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός. Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἤραν κεφαλὴν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου καταπραυρῆσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου. Εἶπον· Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμοιοῖα ἐπὶ τὰ αὐτὰ κατὰ σοῦ διαθήκην δίδειντο· τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων, καὶ οἱ Ἰσραηλῖται. Μωάβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ, Γεβὰλ, καὶ Ἀμμων, καὶ Ἀμαλήκ, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον. Καὶ γὰρ καὶ Ἀσάφ συμπαραγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λωύ. Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ, καὶ τῷ Σισάρα, ὡς τῷ Ἰαβείμ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν. Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀινωῶρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ. Θεοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὀρέβ, καὶ Ζήβ, καὶ Ζεβεὶ, καὶ Σαλμανᾶν. Πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, οἱ τινες εἶπον· Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μου, τοῦ αὐτοῦ ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου. Ὅσει πῦρ, ὃ διαφλέξει δρυμόν, ὡσεὶ φλόξ, ἢ κατακαύσει ὄρη· Ὅτω καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταϊγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου συνταράξεις αὐτούς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Ἀσχυνθήτωσαν καὶ παραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολίθωσαν. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, οὐ μόνος Ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'. 83.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορί.

Ὁς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθῆ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου. Ἡ καρδιά μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεόν ζώντα. Καὶ γὰρ στρεψίθιον εἶπεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τραγῶν

νοσοιάν ἑαυτῇ, οὐ θήσει τὰ νοσοία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήρια σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσαι σε. Μακάριος ἀνὴρ, ὃ ἔστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀναβώσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναντες, ὀρθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ὑπερασιπτό ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλησον εἰς τὸ προσωπον τῆ χρισῆ σου. Ὅτι κρίσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελιξάμην παραρρίπτεσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με, ἐν σκηνώματι ἀμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγάπα Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς περυσυμένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ'. 84.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ευδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπίστρεψας, τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπίστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατηνεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ Θεός, σὺ ἐπίστρεψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δόξης ἡμῖν. Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀπίσθους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φεδουμένων αὐτοῦ τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν. Ἀ-

λήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
δέκυψε. Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ
ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτῆ
προπορεύσεται, καὶ θῆσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ'. 85.

Προσευχὴ τῷ Δαυὶδ.

Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτω-
χὸς καὶ πένης εἰμί ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιὸς
εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεὸς μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ
σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κειράζομαι ὅλην τὴν
ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ
ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς
καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύ-
ριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς
μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκείραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκα-
σάς μου. Οὐκ ἴστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ ἐκ ἔ-
στι κατὰ τὰ ἔργα σε. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξου-
σι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι
τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ
εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σε, καὶ πο-
ρεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τῆ
φοβῆσθαι τὸ ὄνομά σε. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς
μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομα σε εἰς τὸν
αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σε μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἔρρύσω τὴν ψυ-
χὴν μου ἐξ ἅδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανε-
στησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυ-
χὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύ-
ριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν
με· δὲς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱόν

τῆς παιδείας σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν,
καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυρῆθήτωσαν· ὅτι σὺ,
Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΣ'. 86.

Τοῖς υἱοῖς Κορί, ψαλμὸς ᾠδῆς.

Οἱ Σεμίλοι αὐτῷ ἐν ταῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος
τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδο-
ξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τῆ Θεοῦ. Μνησθήσομαι
Ρ'αάβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γνώσασκάι με. Καὶ ἰδὴ ἀλλόφυ-
λοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγεννήθησαν
ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν
αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος. Κύριος διη-
γήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τέτων, τῶν γεγενημέ-
νων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

Ὁδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορί, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαϊεθ, τοῦ
ἀποκριθῆναι λόγον· συνέσεως Αἰθάμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκίκραξα καὶ
ἐν νυκτὶ ἐναντίου σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή
μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέσπιν μου. Ὅτι ἐπλήσθη
κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε. Προσ-
ελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην
ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὅσει τραυμα-
τῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθη ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ
τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν. Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ,
ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐξ' ἐμὲ ἐπισηρίχθη ὁ
θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μεταωρισμούς σε ἐπήγαγες ἐπ'
ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέ-
λυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην, καὶ ἐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλ-
μοί μου ἠσθίθησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκίκραξα πρὸς σὲ Κύ-
ριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. Μὴ

τοῖς νεκροῖς ποιήσεις Σαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσιν, καὶ ἐξομολογήσονται σοι; Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ Σαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σε ἐν γῇ ἐπιλελησμένη; Καί γ' ἔτι πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχή μου προφθάσει σε. Ἰνατί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρίψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθείς δέ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ' ἐμὲ διεπλήθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβηρισμοὶ σου ἐξετάραξάν με. Ἐκόκλωσαν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὄλην τὴν ἡμίραν περισχόν με ἅμα. Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλου καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου, ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΗ'. 88.

Συνέσιως Αἰθάμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Τὰ ἔλεός σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσονται. Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγεῖλῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλιος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεθίμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὡμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου· ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σε, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεάν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σου. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ Σαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; Ὁ Θεὸς ὁ ἰνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μίγας καὶ φοβηρὸς ἴστιν ἐπὶ πάντας τὰς περικύκλῳ αὐτοῦ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι; δυνατός εἶ, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλωσεν. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις. Σὺ ἐταπεινώσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμιός σου δισκορπίσας τοὺς ἐχθρούς σου. Σοὶ ἴστιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σῆῖστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας· τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θαλάσσαν σὺ ἐκτίσας.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται· σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας. Κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψώσω τὴν δεξιάν σου· δικαιοσύνη καὶ κρίμα, ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σε· μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. Ὅτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλείως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν ὄρασι τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας· Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὑψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὐρον Δαυὶδ τὸν θυλόν μου, ἐν εἰλαῖῳ ἁγίῳ μου ἔχρισά αὐτόν. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήψεται αὐτόν, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν. Οὐκ ὠφιλήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτόν τροπώσομαι. Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψώσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. Καὶ θῆσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιάν αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπικαλεῖσται με· Πατήρ μου εἶ σὺ, Θεός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. Καὶ γὰρ πρωτότοκον θῆσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω, αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. Καὶ θῆσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν. Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν. Ἐπισκέφομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἀδικίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκιδνάσω ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου. Οὐδ' ἔ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀβητήσω. Ἀπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυίδ ψεύσομαι· τὸ σπέρμα

αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενῆ, Καὶ ὁ Ἔρνος αὐτοῦ ὡς ὁ Ἥλιος ἐναυτίου μου, καὶ ὡς ἡ Σελήνη κατηρητισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Σὺ δὲ ἀπίσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεθάλου τὸν χριστόν σου. Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἅγιωμα αὐτοῦ. Καθεῖλες πάντα τοὺς φραγμούς αὐτοῦ ἰθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν. Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτῶ. Ὑψώσας τὴν δεξιάν των ἑλιθόντων αὐτόν, εὐφρανας πάντας τῆς ἐχθροῦς αὐτοῦ. Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς βομφαίας αὐτῶ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτῶ, τὸν ἔρνον αὐτῶ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας. Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην. Ἔως πότε, Κύριε, ἀποστρέφη εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς κῦρ ἡ ὄργή σου; Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαίως ἐκτίσας πάντας τοὺς υἱούς των ἀνθρώπων; Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ ἐκ ὄψεται θάνατον; ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου. Ποῦ εἰσι τὰ ἐλέησιν τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου; Μνήσθητι, Κύριε, τῆ ὄνειδιμοῦ των δούλων σου, οὐ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. Οὐ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, οὐ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. Εὐλογητός Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο! Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Προσευχὴ Μωϋσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθησ ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πρὸ τοῦ ἔρη γενθῆσαι, καὶ πλασθῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν αἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τῆ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψης ἀνθρώπου εἰς ταπείνωσιν καὶ εἰπας. Ἐπιστρέφατε υἱοὶ των ἀνθρώπων. Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σε, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθές, ἥτις διεῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσανται, τὸ πρῶτ ὡσεὶ γλῶσση παρε-

δοι. Τὸ πρῶτ' ἀνθήσαι καὶ παρῆλθαι, τὸ ἐσπύρας ἀποπέσει, σκληρυνθεῖη καὶ ξηρανθεῖη. Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σε, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Ἔθου τὰς ἀνομίαν ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σε. Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σε ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελίπων· αἱ ἡμέραι τῶν ἔτων ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη. Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος. Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σε; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως ποτε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἰλίου σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθεῖημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἔτων, ὧν εἶδομεν κακά. Καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σε, καὶ ὁδήγησον τὰς υἰὰς αὐτῶν. Καὶ ἴσω ἢ λαμπρότης Κυρίου τῆ Θεῶ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ ψ'. 90.

Δίνοσ ῥῥῶσ τῷ Δαυῖδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκίπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεὸς μου, καὶ ἔλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θνητῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἔλπιεις. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους κετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πισεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν

σου, πρὸς σὶ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἔλπίς μου· τὸν Ὑψιστὸν ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελύσεται πρὸς σὶ κακὰ, καὶ μᾶστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σῆ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἑπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν ἑλίψει· ἐξελεῖμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ψλ'. 91.

Ψαλμὸς ᾠδῆς, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

Α'γαθὸν τὸ ἱξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἰλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρα. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ὡς ἰμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφόδρα ἐθαυμάθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἄνηρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος ἐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅπως ἂν ἱξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε. Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου, ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆρας μου ἐν ἑλαίῳ πίονι. Καὶ ἐπεῖθεν ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς

ἐπανιξαμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου
 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέρδος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ
 πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς
 αὐλαῖς τῆ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ἔτι πληθυνθήσονται
 ἐν γῆρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τῆ ἀναγαῖλαι. Ὅτι
 εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ υβ'. 92.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Προσαββάτου, ὅτε κατώκιστο ἡ γῆ·
 αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ'.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνοδύσατο, ἐνεδύσατο
 Κύριος δύναμιν, καὶ περιζώσατο. Καὶ γὰρ ἐξερῶσε τὴν
 οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἔτοιμος ὁ θρόνος σου
 ἀπὸ τότε, ἀπὸ τῆ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε,
 ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀρούσιν οἱ ποταμοὶ ἐπι-
 τρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμασοὶ οἱ
 μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμασὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύ-
 ριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
 πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ υγ'. 93.

Τῷ Δαυίδ', Τετράδι· Σαββάτου.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος· Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάζα-
 το. Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑ-
 περηφάνοις. Ἔως πότε ἀμαρτωλοὶ, Κύριε, ἕως πότε ἀμαρτω-
 λοὶ καυχῆσονται; Φθίγγονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλή-
 σουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ανομίαν; Τὸν λαόν σου, Κύ-
 ρι, ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν. Χή-
 ραν καὶ ὄρφανόν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. Καὶ
 εἶπον· Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
 Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροί, ποτὲ φρονήσατε.
 Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν
 οὐχὶ κατανοεῖ; Ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγχει; ὁ διδάσκων

ἀνθρώπων γινώσκιν; Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς, Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. Τοῦ πρᾶναι αὐτόν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος. Ὅτι ἐκ ἀποίεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει. Ἔως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν; Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρώκησε τῷ ᾄδῃ ἡ ψυχὴ μου. Εἰ ἔλεγον· Σοσάλειται ὁ πῆρ μου, τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐβοήθει μοι. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὐφραναν τὴν ψυχὴν μου. Μὴ συμπροσέξω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσω κέπον ἐπὶ πρόσταγμα. Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίαν, καὶ αἷμα ἀθῶον καταδικάσουσιν. Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανίει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ψΔ'. 94.

Αἶνος ὡδῆς τῷ Δαυὶδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς, ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρίων αὐτοῦ εἰσιν. Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτός ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλάσαν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτῆς καὶ πρόσβατα χειρὸς αὐτοῦ. Σήμερον, εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε, μὴ

σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν. Ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Οὐ ἐπίρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἰδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεῇ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα. Ἄσὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσλεύσονται εἰς τὴν καταπανσίμ μου.

ΨΑΛΜΟΣ ψΕ'. 95.

Λίθος ψῆς τῷ Δαυὶδ, ὅτε ὁ οἶκος φιλοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ασάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίξασθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ὅτι μέγας Κύριος, καὶ αἰνετός σφόδρα· φοβερός ἐστὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς. Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς, ἐποίησεν. Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. Ἀρατε θυσίας, καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἔβασίλευσε. Καὶ γὰρ κατώρῃωσεν τὴν οἰκουμένην, ἣτις ἔ σαλευθήσεται· κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφραυνέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· χαρῆσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τῶν ὀρυμῶν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ 45. 96.

Τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἡ γῆ αὐτῷ ἀποκαθίστατο.
ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο Κύριος ἐβασίλευσιν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ εὐφραυνθήτωσαν νῆσοι πολλαί. Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτῶ· δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ φλογεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. Ἐφάναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ἀνῆγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτῆ. Ἀλογυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνῆντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ· ἦκουσιν καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Γουδαίας, ἵνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε. Ὅτι σὺ Κύριος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἀπόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς. Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισοῖτε πονηρά· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ρύσεται αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθείῃ τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. Εὐφράνθητι δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ 4Ζ'. 97.

Τῷ Δαυὶδ.

Λοῦσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστά ἐποίησεν ὁ Κύριος. Ἐσωσιν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῖς. Ἐγνώρισεν Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ ἄσατε καὶ ἀγαλλιάσθε καὶ ψάλατε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα,

ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ ψαλμῶ, ἐν σάλπιγγιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου· σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν. Κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛΜΟΣ ΨΗ'. 98.

Τῷ Δαυὶδ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερσβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι, καὶ τιμὴ βασιλείως κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἠτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Μωϋσῆς καὶ Ἄαρων ἐν τοῖς Γεριϋσιν αὐτῆ, καὶ Σαμουὴλ ἐν ταῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπικαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν· ἐν στολῶ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. Ὅτι ἐφύλασσαν τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προσταγήματα αὐτῆ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θεός, σὺ εὐίλατος ἐγίνεαι αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτῆ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 4Θ'. 99.

Τῷ Δαυὶδ, εἰς ἐξομολόγησιν.

Αλαλάξατε τῷ Θεῷ πάσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. Εἰσελθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίασει· γινώτε, ὅτι Κύριος αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ, πρόβατα νομῆς αὐτῆ· εἰσελθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις ἐξομολογήσθε αὐτῷ. Δίνατε τὸ ὄ-

νομα αὐτοῦ, ὅτι χρηστός Κύριος· εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Τῷ Δαυὶδ.

Ελεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς με; Διεπορευόμενῃ ἐν ἀκακίᾳ καρδίᾳ μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. Οὐ προειθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάβρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον. Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήθιον. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατόκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρῶτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντα τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΚΛΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 101.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίου Κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω. Μὴ ἀποκρύψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλίνον πρὸς με τὸ οὖς σου. Ἐν ἡ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλίσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν με. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράν-

Ὡς ἡ καρδία μου, ὅτε ἐπελαβόμην τῆ φαγῆν τὸν ἄρτον μου.
 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου τῆ
 σαρκί μου. Ὁμοιωθῆν πελεκᾶνι ἐρημικῶς, ἐγενήθη ὡσεὶ νε-
 κτικόραξ ἐν οἴκηπέδῳ. Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς ἐρη-
 ζίου μονάζων ἐπὶ δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδίζου
 με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινούντες με κατ' ἐμοῦ ὠμυθον.
 Ὅτι ἀποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ
 κλαυθμοῦ ἐκίρνω. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ
 θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ
 σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθη. Σὺ δὲ, Κύ-
 ριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν
 καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς
 τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρὸς. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ
 δοῦλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρή-
 σουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ
 πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομή-
 σαι Κύριος τὴν Σιών, καὶ ἐφθῆσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Ἐ-
 πίβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξεδί-
 νωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὐτῇ εἰς γενεάν ἑτέραν,
 καὶ λαός, ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον. Ὅτι ἐξέκυψεν
 ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπί-
 βλεψε, Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τῆ
 λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι, ἐν
 Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσα-
 λήμ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαούς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς
 τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος
 αὐτοῦ. Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγελόν μου. Μὴ
 ἀναγάγῃς με ἐν ἡμέσαις ἡμερῶν μου ἐν γενεᾷ γενεῶν, τὰ ἔτη
 σου. Κατ' ἀρχάς σου, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα
 τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ
 διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. Καὶ
 ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς καὶ ἀλλαγίσονται· σὺ δὲ
 ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν
 δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν
 αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Τῷ Δαυΐδ.

Ευλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Ευλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐίλατείοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρώμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἔλειει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς αἵτου ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησθῆναι. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. Ὅτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβημένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσι ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτερεῖ πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησι Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν. Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει. Ὅτι πνεῦμα διεήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐκ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. Ευλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Ευλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θελημα αὐτοῦ. Ευλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ

ἔργα αὐτῆ, ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 103.

Τῷ Δαυὶδ, ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου αὐστηρίας.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε, ὁ Θεὸς μου ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτεινὼν τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτῆ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτῆ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τὰς Ἀγγέλους αὐτῆ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆ πρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, ἢ κληθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβάλοιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σε φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βρουτῆς σε θειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθνου, ὃ ἢ παρελεύσονται, εἰδὲ ἐπιστρίψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελύσονται ὕδατα. Ποτιῖσι πάντα τὰ θηρία τῆ ἀγροῦ, προσδίξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν, ἐκ μέσων τῶν πετρῶν δώσιν σε φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτῆ· ἀπὸ καρπῆ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου θηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τῆ πεδίου, αἱ κέδροι τῆ Λιβάνου ὡς ἐφύτισσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσι· τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἠγείται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς. Ἐποίησε Σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθεν σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄρυμου. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τῆ ἀρκάσαι, καὶ ζητήσαι παρά τῆ Θεῶ βρωσιν

αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς
 μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελείψεται ἄνθρωπος ἐπὶ
 τὸ ἔργον αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῆ ἕως ἑσπέρας. Ὡς
 ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας·
 ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὐτὴ ἡ Βαλασσα ἡ μεγάλη
 καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπεται, ὧν ἕκ ἕστιν ἀριθμὸς. Ζῶα μικρὰ
 μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, ἀράκων ἄστος, ὃν
 ἐπλασας, ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δῆναι
 τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιροῦ. Δόντος σε αὐτοῖς, συλλέξου-
 σιν· ἀναιξάντος σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται
 χρηστότητος. Ἀποστρέψαντος δὲ σε τὸ πρόσωπον, τετραθή-
 σονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς
 τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι. Ἐξαποστελεῖ τὸ πνεῦμά σου,
 καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινίεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 Ἡ τῷ ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὴς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος
 ἐπὶ ταῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιθλίπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν
 αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρίων, καὶ καπνίζονται.
 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
 Ἡ δυνάμει αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Κυρίῳ. Ἐκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι,
 ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΔ'. 104.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐ-
 τοῦ, ἀπαγγέilate ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτῆ. Ἄσατε αὐ-
 τῷ, καὶ ψάλατε αὐτῷ, διηγῆσατε πάντα τὰ θαυμασία αὐ-
 τοῦ. Ἐπαινῆσατε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθή-
 τω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον. Ζητήσατε τὸν Κύριον
 καὶ κραταιώθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.
 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐ-
 τοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. Σπέρμα Ἀβραάμ
 βούλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. Αὐτὸς Κύριος ὁ

Θεός ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς γιλίας γενεάς. Ὁν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ἔρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιου. Λέγων. Σὺ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοῦς τῷ ἀριθμῷ βραγαῖς, ὀλιγοστούς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διήλθεν ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἀνθρώπου ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. Μὴ ἀπτεῖσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πουηρεύσεθε. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν. Ἀπίστευεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἀνθρώπου, εἰς δούλου ἐπέβηθη Γωσήφ. Ἐταπεινώσασα ἐν πέδιλας τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ ἰλθεῖν τὸν λόγον αὐτῆ. Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπέρωσεν αὐτόν· ἀπίστευε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Κατίστησεν αὐτόν κύριον τῆ οἴκου αὐτῆ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτῆ ὡς ἑαυτοῦ, καὶ τοὺς προβατέρους αὐτοῦ σοφίσαι. Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῆ Χάμ. Καὶ ἠῆξασε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτῆ. Μετίστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν, τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτῆ, τοῦ δουλιῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ἐξαπίστευε Μωϋσῆν τὸν δούλου αὐτοῦ, Ἀαρῶν, ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ. Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτῆ, καὶ τῶν περάτων αὐτοῦ ἐν γῆ Χάμ. Ἐξαπίστευε οὐκός καὶ ἐσκότασεν, ὅτι παρεπίκραναν τῆς λόγους αὐτοῦ. Μετίστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξείρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλειῶν αὐτῶν. Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν. Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν γάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τῆς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκάς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὀρίου αὐτῶν. Εἶπε, καὶ

ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βρῆχος, ἢ ἕκ ἢν ἀοιθμός. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντός πόνου αὐτῶν. Καὶ ἐξήγαγε αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἕκ ἢν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν. Εὐφρανθή Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτὴς. Διεπέτασε νεφίλην εἰς σκίπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τῆ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἦτησαν, καὶ ἦλθεν ἔρτυγομήτρα καὶ ἄρτεν ἕρανῶ ἐνέπλησεν αὐτὴς. Διεῖρρηξε πίτραν, καὶ ἐβρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνδρῶν ποταμοί. Ὅτι ἐμνήσθη τῆ λόγου τῆ ἀγίας αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δῆλον αὐτῆ. Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτῆ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τὴς ἐκλεκτὴς αὐτῆ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἔθνων, καὶ πόνας λαῶν κατεκλήρονομησαν. Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτῆ, καὶ τὸν νόμον αὐτῆ ἐκζητήσωσι. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΕ'. 105.

Ἀλληλούϊα.

Ε'ξομολογήσῃ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καρῶ. Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τῆ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τῆ ἰδίῳ ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθε μετὰ τῆς κληρονομίας σου. Ἠμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδίκησαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἠσυνῆκαν τὰ θαυμάσια σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆ πλήθους τοῦ ἔλεους σου. Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτῆ, τῆ γνω-

ρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέτιμῃσε τῇ Βουβρᾷ
 Θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὠδήγησεν αὐτὴς ἐν ἀβύσσῳ,
 ὡς ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισήντος, καὶ
 ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν. Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς
 θλίβοντας αὐτοὺς· εἰς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπέλειψθη. Καὶ ἐπί-
 στευσαν τῷ λόγῳ αὐτῆ, καὶ ἦσαν τὴν αἰνεσίῃ αὐτῆ. Ἐτά-
 χουσαν, ἐπελάβοντο τῶν ἔργων αὐτῆ οὐχ ὑπέμειναν τὴν βου-
 λὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
 ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνθρώπῳ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτη-
 μα αὐτῶν, ἐξαπίστευτε πληρομένη εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.
 Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἀαρὼν
 τὸν ἁγίου Κυρίου. Ἦνοίχη ἡ γῆ, καὶ κατέπιε Δαθάν, καὶ
 ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβιρῶν. Καὶ ἐξικαύθη πῦρ
 ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλόξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλοὺς. Καὶ
 ἐποίησαν μοσχὸν ἐν Χωρήθ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.
 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν ὁμοιωμάτι μοσχου ἐ-
 σθίουτος χόρτον. Καὶ ἐπελάβοντο τῆ Θεοῦ τῆ σῶζοντος αὐ-
 τοὺς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ, Θαυμάσια ἐν γῇ
 Χάρμ, φοβερὰ ἐπὶ Θαλάσῃ ἐρυθρᾷ. Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολο-
 θρεῦσαι αὐτοὺς, εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτός αὐτῆ ἔσται ἐν τῇ
 Θραῦσει ἐνώπιον αὐτοῦ. Τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ,
 τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς. Καὶ ἐξουδένωσεν γῆν ἐπιθυ-
 μητήν, οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν
 τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.
 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ καταβαλεῖν αὐ-
 τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν
 ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτὴς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ
 ἐτελείσθησαν τῷ Βιελφεργῶρ, καὶ ἴφαγον Θυσίας νεκρῶν. Καὶ
 παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύν-
 θη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις. Καὶ ἔση Φινεὶς καὶ ἐξήλασάτο· καὶ
 ἐκόπασεν ἡ Θραῦσις. Καὶ ἐλαγίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς
 γενεάν καὶ γενεάν ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν
 ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτὴς· ὅτι
 παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διεστειλεν ἐν τοῖς χεί-
 λουσιν αὐτοῦ. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἃ εἶπε Κύριος αὐ-

τοῖς. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐ-
 τῶν· καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐ-
 τοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱούς αὐτῶν, καὶ τὰς
 θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις. Καὶ ἐξέχαιαν αἷμα ἀθῶν,
 αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς
 Χαναάν. Καὶ ἐφρουκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, καὶ ἰμάν-
 θη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπορευσαὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύ-
 μασι αὐτῶν. Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐ-
 τῆ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτῆ. Καὶ παράδωκεν
 αὐτὴ εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισῶν-
 τες αὐτῆς. Καὶ ἐθλίψαν αὐτὴ οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐτα-
 πεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐ-
 τοὺς· αὐτοὶ δὲ παρεπίκρασαν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν, καὶ
 ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ εἶδε Κύριος
 ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακουῆσαι τῆς δεή-
 σεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτῆ, καὶ μετε-
 μελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους αὐτοῦ. Καὶ ἔδωκεν αὐ-
 τοὺς εἰς οἰκτιρμούς, ἐναντίον πάντων τῶν αἰχλωτευσάν-
 των αὐτῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνα-
 γαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι
 σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκυαυᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. Ἐλό-
 γητός Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
 τοῦ αἰῶνος· καὶ εἶπὲ πᾶς ὁ λαός· Γένοιτο, γένοιτο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΨ'. 106.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ ληλυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
 οὗς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῆ, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγα-
 γεν αὐτῆς, Ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θα-
 λάσσης. Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ, ὅδον πό-
 λεως κατοικητηρίας ἔχ εὐρον. Πεινῶντες καὶ θαψῶντες ἡ ψυχὴ
 αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε. Καὶ ἐκίκρασαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ

Ἐλίβεσθαι αὐτοῖς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐ-
 τοὺς. Καὶ ᾠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, τοῦ πορευ-
 θῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
 Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτῆ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆ τοῖς υἱοῖς τῶν
 ἀνθρώπων. Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινώσαν
 ἐπέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου
 πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ. Ὅτι περιπέκραναν τὰ
 λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Ὑψίστου παρωξύναν.
 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν, καὶ
 ἐκ τῆν ὁ βοθητῶν. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλίβε-
 σθαι αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτῆς. Καὶ
 ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκοτόυς καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς
 δεομένους αὐτῶν διεβρόχηεν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ
 τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-
 θρώπων. Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκῆς, καὶ μοχλῆς σιδήρης
 συνέθλασεν. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ
 τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο
 ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἠγγίσαυ ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.
 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλίβεσθαι αὐτοῖς, καὶ
 ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτοὺς. Ἀπίστευτε τὸν λό-
 γον αὐτοῦ, καὶ ἴασατο αὐτοὺς, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν
 διαφορῶν αὐτῶν. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη
 αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγελιάτωσαν
 τὰ ἔργα αὐτῆ ἐν ἀγαλλιάσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασ-
 σαν ἐν πλοίοις, ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς. Αὐτοὶ
 εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυ-
 θῷ. Ἐβρε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταϊγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύ-
 ματα αὐτῆς. Ἀναβαίνουνσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαί-
 νουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.
 Ἐταράχθησαν ἐκαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σο-
 φία αὐτῶν κατεπόθη. Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλί-
 βεσθαι αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτοὺς.
 Καὶ ἐπέπεξε τῇ καταϊγίδι, καὶ ἔστη εἰς ἄβραν, καὶ ἰσίγη-
 σαν τὰ κύματα αὐτῆς. Καὶ ἐφράνθησαν, ὅτι ἠούχασαν,

καὶ ᾠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λίμῃνα Βελήματος αὐτοῦ. Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὑψώσατόωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσατόωσαν αὐτόν. Ἔθετο ποταμούς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν. Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἀνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. Καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας. Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτισαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος. Καὶ ἐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε. Καὶ ὀλιγόθησαν, καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης. Ἐξεγύθη ἐξεδίνωσις ἀπ' ἀρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτὸς ἐν ἀδάτῳ, καὶ οὐχ ὄδῳ. Καὶ ἐβοήθησε πένοντι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς. Ὄφονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἔλεη τοῦ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΖ'. 107.

ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

Ε'τοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρῳ. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Ὅπως ἂν ῥυαθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπακούσῃ μου; ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτῆς. Ὑψωθήσομαι, καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐιμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ εἰμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραιμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεὺς μου. Μωαβ

λίθου τῆς ἐλπίδος μου· Ἐπὶ τὴν Ἰουμαίαν ἐπιβαλὼ τὸ ὑπόδυσμά μου· ἔμοι' ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με εἰς τῆς Ἰουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός, ὁ ἀπώσαμένος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξέλευσῃ, ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεισιν ἡμῶν; Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τὴς ἐχθροὺς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΗ'. 108.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Ο Θεός, τὴν ἀνεσίμ μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμέ ἠνοιχθή. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἄντι τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσευχάμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσειός μου. Καταέστησόν ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτῆς γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτῆς ὄφρανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μετανοστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν· ἐκδηθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερυνησάτω θανεισῆς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριαι τῆς πόρους αὐτῆ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὄφρανοῖς αὐτῆ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτῆ εἰς ἐξολοθρευταί, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνηθεῖν ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτῆ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖν. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἄνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος· καὶ κατεδίωξεν ἀνθρώπου πένητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τῆ θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ ἐκ

ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐν-
 δύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ ἐσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ
 ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γινῆ-
 θήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν
 διαπαντός περιζώνονται. Τοῦτο τὸ ἔργον, τῶν ἐνδιαβαλλόν-
 των με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς
 ψυχῆς μου. Καὶ σὺ, Κύριε, Κύριε, ποίησόν μετ' ἐμῆ. Ἐνε-
 κεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστόν τὸ ἔλεός σου. Ῥῦσαι με,
 ὅτι πτωχὸς καὶ πίνης εἰμί ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τεταρα-
 κται ἐντός μου. Ποῖσι σκιά ἐν τῷ ἐκκλίναί αὐτῶν ἀντανήρι-
 στήν, ἐξετινάχθη ὡσεὶ ἀκρίδας. Τὰ γόνατά με ἠθένησαν ἀπὸ
 νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον. Καγὼ ἐγενή-
 θην ὄνειδος αὐτοῖς· εἶδασάν με, ἐσάλυσα· κεφαλὰς αὐτῶν.
 Βοηθήσόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με καὶ τὸ ἔ-
 λεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη, καὶ σὺ, Κύ-
 ριε, ἐποίησας αὐτήν. Καταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογη-
 σεῖς· οἱ ἐπανισταμένοι μοι ἀίσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δεῦλός σου
 εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντρο-
 πὴν, καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα ἀίσχυνην αὐτῶν. Ἐξ-
 ομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ
 ἐν μίῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρίστη ἐκ δεξιῶν πί-
 νητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.

Δόξα, καὶ ὑψ. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΘ'. 109.

Τῷ Δαυὶδ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ με· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως
 ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον
 δυνάμειος ἐξαποσελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυρίευσ
 ἐν μίῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Ματὰ σου ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς
 δυνάμειος, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γα-
 στροῦ πρό ἑωσφόρου ἰγύνῃσά σοι. Ὡμοσε Κύριος, καὶ εὐ

μεταμεληθήσεται, σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σε συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτῆ βασιλεὺς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ἰδῶ πίεται διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 110.

Ἄλληλουϊα.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς τὰ πάντα θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπει· τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος τροφήν ἰδῶκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχύον ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναί· αὐτοῖς κληρονομίαν ἔθνων· ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηρικμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Αὐτρωσεν ἀπέπειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ. Ἁγίου καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου. Συνέσις δὲ ἀγαθῆ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν· ἡ αἰεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΑ'. 111.

Ἄλληλουϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξανετείλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. Χρη-

στος ἀνὴρ ὁ οἰκτιρίμων καὶ κηρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λό-
 γους αὐτοῦ ἐν κρίσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται.
 Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονη-
 ρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἐτοιμία ἢ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν
 ἐπὶ Κύριον· ἐξηρίκται ἢ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῆ, ἕως
 οὐ ἐπίδη ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς
 πύνησιν, ἢ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
 νος· τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. Ἀμαρτωλὸς ὄψε-
 ται, καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῦξει, καὶ
 τακῆσεται· ἐπιθυμία ἀμαρτωλοῦ ἀπολείται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Ἀλληλαῖα.

Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου. Εἶη
 τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
 αἰῶνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ
 ὄνομα Κυρίου. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ
 τοὺς οὐρανοὺς ἢ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;
 ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐ-
 ρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ
 ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πύνητα· Τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ
 ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτῆ. Ὁ κατοικίζων πεῖ-
 ραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραينوμένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΓ'. 113.

Ἀλληλούϊα.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ
 βαρβάρου. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐ-
 ξουσία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης
 ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί,
 καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοί ἐστι θάλασσα,
 ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Τὰ ἔρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ στρέψαντος τὴν πύτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότατον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήποτε εἰπωσὶ τὰ ἔθνη· Ποῦ ἐστὶ ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ· πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἶδωλα τῶν ἔθνων ἀργύριον καὶ χρυσοῦν, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται. Ὅρα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφραυθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὁμοιοὶ αὐτοῖς γίνονται οἱ ποιῶντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπίσεν ἐπὶ Κυρίου· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἶκος Ἀαρῶν ἠλπίσεν ἐπὶ Κυρίου· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἠλπίσαν ἐπὶ Κυρίῳ· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς· Εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ἀαρῶν. Εὐλόγησεν τὸς φοβουμένους τὸν Κύριον, τὸς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθέτη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου· Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΔ'. 114.

Ἀλληλουϊα.

Ηγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἑμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡ-

μίραις μου ἐπικαλέσομαι. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, πίνουνοι ἄθου εὐροσάν με. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὐρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλεσάμην. Ὁ Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος· ἐταπεινώθη καὶ ἔσωσέ με. Ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησά σε. Ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρῶν, καὶ τὰς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαριστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΕ'. 415.

Ἀλληλουῖα.

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθη ἀφόδρα. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Πᾶς ἄνθρωπος ψεύξης. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ἃν ἀνταπέδωκέ μοι; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τῆ λαῶ ἀυτῆ. Τίμιος ἐναντίου Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτῆ. Ὁ Κύριε, ἐγὼ δῆλος σοῦ, ἐγὼ δῆλος σοῦ, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου, Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΣ'. 416.

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί, ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΖ'. 417.

'Αλληλουΐα.

Ε'ξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀσραῶν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν. Κύριος ἔμοι βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Κύριος ἔμοι βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόφευγα τοὺς ἐχθρούς μου. Ἀγαθὸν πεποιθῆναι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθῆναι ἐπ' ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κυρίῳ, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. Ὁσθεῖς ἀντετάπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελαβετό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιᾶσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων. Δεξιὰ Κυρίου ἰποίησε δύναμιν, δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν. Οὐκ ἀποθανῆμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ, οὐ παρέδωκέ με. Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ· αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Ὡ Κύριε,

σῶσον δὴ, ὦ Κύριε, εὐδόωσον δὴ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου, Κύριου. Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Συστήσαθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ Ψυσιαστηρίου. Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ἑξομολογήσομαί σοι· Θεὸς μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκυσάς με, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'. 418.

Ο ΑΝΘΜΟΣ.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. Ὅφειλον κατευθυθεῖν αἱ ὁδοὶ μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε οὐ μὴ αἰσχυθῶ, ἐν τῷ μὴ ἐπιβλίψειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα, τῆς δικαιοσύνης σου. Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. Ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι. Εὐλογητός εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτίρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. Ἐν ταῖς δικαιο-

μασί σου μελέτησω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. Ἄνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. Ἐπιπόθησεν ἡ ψυχὴ σου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντί καιρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου; Περιέλε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. Καὶ γὰρ ἐκάθισον ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλου· ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. Ἐκολλήθη τῷ ἰδάφῳ ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ὁδούς μου ἐξηγγείλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ὁδὸν δικαιομάτων συνίτισόν με, καὶ ἀδολοσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ὁδὸν ἀδικίας ἀπίστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλίπασόν με. Ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπιλαθόμεν. Ἐκολλήθη τῷ νόμῳ σου τὰς μαρτυρίας σου, Κύριε, μὴ με καταισχύνης. Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιομάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. Συνίτισόν με, καὶ ἐξερευνησάτω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου, εἰς τοῦ φόβου σου. Περιέλε τὸν ὄνειδισμὸν μου, ὃν ὑπάπτεισα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρυσά. Ἰδοὺ ἐπιθυμῶ τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσυνῇ σου ζῆσόν με. Καὶ ἔλθε ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὄνειδιζουσί μοι λόγον, ὅτι ἠλίπισα ἐπὶ τοῖς

λόγους σου. Καὶ μὴ περιέλθῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγους
 ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
 εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῶ,
 ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρ-
 τυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυρόμην. Καὶ
 ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ὡς ἠγάπησα σφόδρα. Καὶ
 ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ὡς ἠγάπησα,
 καὶ ἠδολίσχουν ἐν τοῖς δικαίωμασί σου. Μνησθήτι τῶν
 λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπήλπισάς με. Αὕτη με πα-
 ρεκάλισεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζήσῃ
 με. Ὑπερήφανοι παρηνόμενον ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νό-
 μου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμνήσθην τῶν κρίματων σου ἀπ'
 αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην. Ἀθυμία κατίσχε με ἀπὸ
 ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ψαλ-
 τὰ ἧσάν μοι τὰ δικαίωμάτα σου ἐν τόπῳ παροικίας μου.
 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλα-
 ξα τὸν νόμον σου. Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαίωμάτα
 σου ἐξεζήτησα. Μερὶς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξα-
 σθαι τὸν νόμον σου. Ἐδεδήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὄλῃ
 καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου. Διελογισάμην
 τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρ-
 τυρία σου. Ἦτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἠταράχθην, τοῦ φυλάξα-
 σθαι τὰς ἐντολάς σου. Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν
 μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Μεσονύκτιον ἐξη-
 γιρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δι-
 καιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων
 σε, καὶ τῶν φυλασσέντων τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ ἐλέους σου,
 Κύριε, πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαίωμάτα σου διδάξόν με. Χρη-
 σιότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν
 λόγον σου. Χρησιότητα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν διδάξόν
 με ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστισα. Πρὸ τοῦ με ταπει-
 νωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύ-
 λαξα. Χρηστός εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρησιότητί σου,
 διδάξόν με τὰ δικαίωμάτα σου. Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία

ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγαθὸν μοι ὅτι ἐταπεινώσας με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθὸς μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σε. Οἱ φοβούμενοί σε ὀψονται με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου, ἐπήλπισα. Ἐγνων, Κύρια, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπεινώσας με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τοῦ δούλου σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Αἰσχυρῶν ὑπερήφαναί, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμὴν, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχίσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεψάτωσάν μοι οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυρῶ. Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· Πότε παρακαλέσεις με; Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσχος ἐν πάχυν, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπιλαθόμην. Πότε εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσει μοι ἐκ τῶν καταδικωόντων με κρίσιν; Διηγῆσαυτό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύρια. Πάσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως καταδίωξάν με, βοήθησόν μοι. Παρὰ βραχὺ συνετίεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσού με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύρια, ὁ λόγος σου διαμίνει ἐν τῷ οὐρανῷ. Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμίνει. Τῇ διατάξει σου διαμίνει ἡμέρα, ὅτι τὰ σὺν

τα δούλα σά. Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελίτη μου ἐπὶ τό-
 τε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. Εἰς τὸν αἰῶνα
 οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς
 ἐξήσας με.

Μ Ε Σ Η .

Σὺ εἶμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζή-
 τησα. Ἐμὶ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολίσαι με· τὰ
 μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσας συντελείας εἶδον πέρας, πλα-
 τιῖα ἢ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου,
 Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελίτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ τοὺς ἔχ-
 θρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 ἐμὴ ἐστίν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι
 τὰ μαρτύριά σου μελίτη μου ἐστίν. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους
 συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. Ἐκ πάσης ὁδοῦ
 πονηρᾶς ἐκόλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς
 λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ
 ἐνομοθίτησάς με. Ὡς γλυκία τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά
 σου ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου
 συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύχνος
 τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. Ὁ-
 μοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιο-
 σύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κα-
 τὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκη-
 σον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. Ἡ ψυχὴ
 μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ
 ἐπιλάβομην. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν
 ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκλερουόμεθα τὰ μαρτύριά
 σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας με εἰσίν.
 Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου
 εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν
 δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου
 εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ,
 πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερυνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ με κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ
 κατασχῆνέ με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι,
 καὶ σωθήσομαι· καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιομασί σου δια-
 παντός. Ἐξεδένωσας πάντας τοὺς ἀποστούντας ἀπὸ τῶν
 δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παρα-
 βαίνοντας ἰλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς,
 διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωσάν ἐκ τοῦ
 φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφο-
 βήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με
 τοῖς ἀδικουσί με. Ἐκδεξαί τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ
 συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλι-
 πον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύ-
 νης σου. Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου,
 καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. Δούλός σου εἰμί ἐγώ·
 συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ
 ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκήδασαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦ-
 το ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάξιον.
 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶ-
 σαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα. Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου,
 διὰ τοῦτο ἐξηρῶνησεν αὐτὰ ἡ ψυχῆ μου. Ἡ δῆλωσις τῶν
 λόγων σου φωτισεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἠ-
 νοίξα, καὶ ἔβλεψα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλῆΐα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλήσόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν
 ἀγαπώντων τὸ ἔνερμά σου. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον
 κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἁ-
 νομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φο-
 λάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπον σου ἐπίφανόν ἐπὶ τῷ
 δούλῳ σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξῶδον
 ὕδατων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸ
 νόμον σου. Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

Ἐντειλώ δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλος σου, ὅτι ἐπιλαβοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένου τοῦ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλος σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένους τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπιλαβομην. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὐροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. Ἐκίκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐχζήτησω. Ἐκίκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. Προίφθασα ἐν ἀωρία καὶ ἐκίκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προίφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου. Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Προσηγγισαν οἱ καταδικῶντές μου ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν. Ἐγγὺς εἶ σὺ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. Κατ' ἀρχαίς ἐγνων ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπιλαθόμην. Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ ἐξέκλινα. Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο. Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε, ἐν τῷ ἔλεεί σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἀρχοντες κατεδίωξάν με ὄψεσάν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδιηλάσιν ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγώ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελύξαμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Ἐπάξις τῆς ἡμίσεος ἤμισά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀ-

γαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σε, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου
 ἠγάπησα. Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ
 ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
 μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.
 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λό-
 γιον σου συντίσόν με. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν
 σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με. Ἐξερεύξαιτο
 τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σε.
 Φθιγγέταιο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν-
 τολαί σου δικαιοσύνη· Γενέσθω ἡ χεῖρ σου τοῦ σῶσαί με,
 ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετίσαμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν
 σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Ζήσεται ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει
 μοι. Ἐπλανήθη ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δῶ-
 λόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἔπελαθόμην.

Δόξα, καὶ γῦν. Ἀλληλουΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΩΟΝ .

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ'. 119.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ Ἐλίβεσθαί με ἐκίκραξα, καὶ ἐποίη-
 κουςέ μου. Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀ-
 δίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθείη σοι, καὶ τί
 προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνα-
 τοῦ ἠκουημένα, σὺν τοῖς ἀνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι!
 ὅτι ἡ παραικία μου ἐμακρύνθη, κατισκάνωσα μετὰ τῶν
 σκηνωμάτων Κηδάρ· πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Με-
 τὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρημικός· ὅταν ἐλά-
 λουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρά Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῶψς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἴδού, οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, ἡδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντός κακῆ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ'. 121.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαί Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίου μου, ἐλάλου δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ'. 122.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν

120 ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΗ'. ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ'. ΡΚΔ'.

κυρίων αὐτῶν· Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὐ οἴκτειρήσῃ ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως· Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθινοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ'. 123.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπου ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χεῖμαρρὸν διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος ὃς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς Σῆραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίου ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ'. 124.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Οὐ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὁρῆ κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίας χεῖρας αὐτῶν. Ἀγαθὸν νον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθιῖσι τῆ καρδία. Τοῦ δὲ ἐκαλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίαις ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εν τῷ ἐπιστρέφαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἔρουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. Ἐπέστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν, ὁ φυλάσσων εἰς μάτην ἡμῖν ἐπὶ τὸ ἄρθρίζειν. Ἐγείρεσθε, μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθιόντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δὴ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτῷ ὕπνον, ἰδοὺ, ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοὶ, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρῆς. Ὡσεὶ βέλῃ ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὅς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνοῦνται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ὡδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἴσται· Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπλος εὐθηνούσα ἐν ταῖς κλίταις τῆς οἰκίας σου.

122 ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΗ'. ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ'. ΡΚΘ'.

Οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἔπι τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ'. 128.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτίκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν· αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γεννηθήτωσαν ὡσεὶ γόρτος δωμάτων, ὅς πρὸ τοῦ ἐκπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ περὶ ζῶν, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ'. 129.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Εκ βαθύων ἐκέκραξά σοι Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γεννηθῆτω τὰ ὠτὰ σου προσέχοντά εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποσθήσεται; Ὅτι παρά σοι ὁ ἔλασμός ἐστιν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε. Ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου, εἰς τὸν λόγον σου ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον· Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 130.

'Ωδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν Σαυμασίαις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρῶνεν, ἀλλὰ ὑψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπιόστω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΑ'. 131.

'Ωδή τῶν Ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, νύξαστο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσιλεύσωμαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσωμαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν νοτῆς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εἶρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ, ἤκουσάμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραμαῖ, εἴρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰ κλυσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ἱσαιοὶ σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρίψῃς τὸ πρόσωπον τῆ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσονται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξονται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτοὺς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τῆ αἰῶνος καθιούνηται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίαστο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὐτὴ ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνας αἰῶνος, ὡς κατοικήσω,

124 ΚΑΘΙΣΜΑ ΙΘ'. ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ'. ΡΑΓ'. ΡΑΔ'.

ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογῆσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ἔσονται αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξαυθῆσει τὸ ἀγίασμα μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ'. 132.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρών. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμων, ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'. 133.

ᾠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δούλοι Κυρίου. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΔ'. 134.

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· αἰνεῖτε, δούλοι, Κυρίου· οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Αίνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· ψάλατε τῷ ὄνοματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτῷ. Ὅτι ἐγὼ ἔγνωνκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρά πάντας τοὺς θεούς. Πάντα ὅσα θέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἰσχύατος τῆς γῆς, ἀπτραπὰς εἰς ὑπέτον ἐποίησεν. Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μίσῳ σου, Αἴγυπτε, ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ὅς ἐπάταξαν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπίκτεινε βασιλεῖς κραταιούς. Τὸν Σηὼν βασιλεία τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠγ βασιλεία γῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν. Καὶ ἶδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ ἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσοῦν, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται. Ὄττα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδέ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐταῖς γένοιτο οἱ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρῶν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Λευὶ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΕ'. 135.

Ἄλληλουϊα.

Εξομολογήσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογήσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογήσθε τῷ

Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν ταῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ καταδιόντι τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν εἰς διαίρεσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς Θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τοῦ Σιών βασίλειά τῶν Ἀμαρραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ τὸν Ἰθρ βασίλειά γῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δούντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ διδοὺς τροφήν πάση σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δημόσια Κεντρικὴ

Βιβλιοθήκη Σιγιστάς "Μονοῦσειο"

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΨ'. 136.

Τῷ Δαυΐδ, διὰ Ἱεριμίου.

Επί τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσαιμεν καὶ ἐκλαύσαμεν, ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις, ἐν μίῳ αὐτῆς, ἐκκριμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. Ὅτι ἐκεῖ ἐπρωτόησαν ἡμᾶς, οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγος ὕδων. Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον ἄσαι ἡμῖν ἐκ τῶν ὕδων Σιών. Πῶς ᾄσωμεν τὴν ψᾶλμὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; Ἐὰν ἐπιλάβωμαι σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖν ἡ δεξιὰ μου. Κοληθεῖν ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἵαν μὴ σου μνησθῶ. Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ὑδῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ, τῶν λεγόντων Ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε ἕως τῶν Σεμελίων αὐτῆς. Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος, ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάριος, ὃς κρατήσει, καὶ ἰδαφίει τὰ νῆπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'. 137.

Τῷ Δαυΐδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίου σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἰλίει σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίου σου. Ἐν ἡ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρῆσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. Ἐξομολογησάσθω σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ψαλμοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου. Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορᾷ, καὶ τὰ

ὕψιλά ἀπό μακρόθεν γινώσκει. Ἐάν πορευθῶ ἐν μίῳ Σλίψεως, ζήσεις με ἐπ' ὄργην ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καί ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου. Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΗ'. 138.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυΐδ, ψαλμὸς Ζαχαρίου
ἐν τῇ διασπορᾷ.

Κύριε, ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνων με· σὺ ἔγνων τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν ἐγερσίαν μου. Σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν· τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνέν μου σὺ ἐξιχνίασας. Καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες, ὅτι οὐκ ἔστι ὁλός ἐν γλώσση μου. Ἰδοῦ, Κύριε, σὺ ἔγνων πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα, σὺ ἐπλασάς με, καὶ ἔβηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν. Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου; καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου πᾶ φύγω; Ἐάν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ· ἰάν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην, πάρει. Ἐάν ἀναλαβοίμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης. Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεῖρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθίξει με ἡ δεξιὰ σου. Καὶ εἶπα. Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νύξ φωτισμός ἐν τῇ τρυφῇ μου. Ὅτι σκότος οὐ σκοτιοθήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. Ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφρούς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γαστροῦ μητρὸς μου. Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὄσπουν μου ἀπὸ σοῦ ὁ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασις μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Τὸ ἀκατίργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται, καὶ οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς. Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμή-

ἤσαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν. Ἐξαριθμησόμεαι αὐτούς, καὶ ὑπὲρ ἄμμου πληθυνθήσονται· ἐξηγήρηνη, καὶ ἔτι εἰμί μετὰ σοῦ. Ἐάν ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλοῦς, ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων, ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἐρίσταί ἐστε εἰς διαλογισμούς· λήφονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, Κύριε, ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην; Τέλειον μῖσος ἐμίσησεν αὐτούς, εἰς ἐχθρούς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασόν με, ὁ Θεός, καὶ γινῶθι τὴν καρδίαν μου· ἴτασόν με, καὶ γινῶθι τὰς τρίβους μου· Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΘ'. 139.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Εξελού με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρός ἀδίκου ρῦσαι με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὄλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλώσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφρα, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελού με. Οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκίσειν τὰ διαβήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχεῖνιαις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεὸς μου εἰ αὐτὸ ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπισκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὕψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πισοῦνται ἐπ' αὐτούς ἄνθρακις, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς. ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνδρα ἀδίκου κακὰ θηρεύσει, εἰς διαφθοράν. Ἔγνω, ὅτι ποιῆσαι Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πνεύτων. Πλὴν δὲ

και οι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Τῷ Δαυὶδ.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. Σὺ ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλίει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπέθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκίσουνται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστέα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην. Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, καταμόνας εἰμί ἐγώ, ἕως ἂν παρίθω.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΑ'. 141.

Συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχόμενον.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν ἑλί-

ψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἐγνωσ τὰς τρίβους μου. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπίβλιπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. Ἀπόλωτο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. Ἐκείραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων. Πρόσχευς πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδικαιούκων με, ὅτι ἐκράταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τῷ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Ἐμέ ὑπομενοῦσαι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ. 142.

Τῷ Δαυίδ, ὅτι κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀβισσαλώμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κύριε, εἰσακούσων τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσακούσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά σου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι. Ταχὺ εἰσακούσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουσάτων ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὃ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνωρίσον μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελῶ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιῆν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός

σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμί.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΓ'. 143.

Τῷ Δαυΐδ, πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου. Ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἠλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογιζῆ αὐτῷ; Ἀνθρώπος ματαιότητι ὁμοιωθῆ, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιά παράγουσι. Κύριε, κλίνου οὐρανοὺς, καὶ κατάβηθι· αἶψαι τῶν ὀρέων, καὶ καπνισθήσονται. Ἰσπραψον ἀστραπήν, καὶ ἀκαρπιεῖς αὐτὲς ἐξαπίστειλον τὰ βέλη σου, καὶ αὐταράξεις αὐτοὺς. Ἐξαπίστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους· ἐξελοῦ με, καὶ ῥῦσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὡς τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας. Ὁ Θεός, ῥῆθην κακὴν ᾄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ φάλῳ σοι. Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρομένῳ Δαυΐδ τὸν δούλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρῆς. Ῥῦσαι με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὡς τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὡς οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεύφουτα, ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλωπισμένοι, περιεκκοσμημένοι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ. Τὰ ταμίαι αὐτῶν πλήρη, ἔξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο. Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν· οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διεξόδος, ἢ δὲ

κραυγῇ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν λαόν, ὃ
ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαός, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ'. 144.

Αἰνέσεως τῷ Δαυὶδ.

Ὑψώσω σε, ὁ Θεὸς μου ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
νος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα
σου, καὶ τὴν δυνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέ-
πειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου ληλήσουσι, κατὰ τὰ
θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβε-
ρῶν σου ἑροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.
Μνῆμην τοῦ πληθους τῆς χρησιμότητός σου ἐξερεῦξονται,
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτιρῶν καὶ ἐ-
λεήμων ὁ Κύριος, μακροθυμὸς καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς
Κύριος τοῖς σὺμπτῃσι, καὶ οἱ οἰκτιρμῶν αὐτοῦ καὶ πάντα
τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα
τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὄσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν
τῆς βασιλείας σου ἑροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου ληλή-
σουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυνα-
στείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασι-
λείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,
καὶ ἡ ἀεσιποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς
Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπί-
πτοντας, καὶ ἀνερθεῖ πάντας τοὺς κατερραγημένους. Οἱ
ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τρο-
φήν, αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀναίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ
ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον ἐνδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Εἴγγυς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακουσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Δίνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογίῃτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ'. 145.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱούς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθός, αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν Βάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀληθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, δίδόντα τροφήν, τοῖς πενῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους. Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς. Κύριος ἀνορθοῖ κατεβράχμηνους. Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους. Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανίει. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ΄. 146.

'Αλληλούϊα. 'Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αίνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἠδυνθείη ἢ ἀνεσις. Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλήμ ὁ Κύριος, τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει. Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν. Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἀστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἕως γῆς. Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἑξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετὸν. Τῷ ἔξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσῶσι τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θηλήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ. Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΖ'. 147.

'Αλληλούϊα. 'Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Επαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, ἐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί. Ὁ τιθεὶς τὰ ὄρια σου εἰρήνην, καὶ στίβον πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ. Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑπαστήσεται; Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτὰ· πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ῥυήσεται ὕδατα. Ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ

τῷ Ἰακώβ, δικαιοώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ. Οὐκ ἐποίησεν οὕτω παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'. 148.

Ἀλληλουϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγιγῆδος, τὰ ποῖθρα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι. Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνο. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὄσοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'. 149.

'Αλληλουΐα.

Α*σατε τῷ Κυρίῳ, ᾄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτῆ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψάλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ. Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρᾶξις ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ θῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ'. 150.

'Αλληλουΐα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐχόις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμῶ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Δόξα, καὶ νῦν. 'Αλληλουΐα.

ΨΑΛΜΟΣ

Οὗτος, ὁ Ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δαυὶδ ἔστι, καὶ ἐξῴθηεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν, ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ.

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου, ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου. Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, καὶ οἱ δακτυλοὶ μου ἤρμωσαν ψαλτήριον· καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ Κυρίῳ μου; αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούσει. Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἤρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου, καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ. Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ Κύριος. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ Ἀλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν, καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραὴλ.

Ω Δ Η Π Ρ Ω Τ Η .

Ὡδή Μωσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ΙΕ'.

Ἄρδην βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει·

Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αἴσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Ἴππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς Σάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς Σάλασσαν· ἐπιλίκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν Ἐρυθρᾷ Σαλάσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σε χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἰχθροὺς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου ἀνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἀπίστευτας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτούς ὡσεὶ καλάμην· καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μίῳ τῆς Σαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἰχθρὸς· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου. Ἀπίστευτας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτούς Σάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ. Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένος ἐν Ἁγίοις θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτούς γῆν. Ἠλόγησας ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς καταλύμα ἁγίου σου. Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστιεῖμ. Τότε ἔσπευσαν ἠγχιμένοι Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. Ἐπίπτεσαι ἐπ' αὐτούς φόβος καὶ τρόμος, μεγίθει βραχίωνός σου ἀπολιθωθήτωσαν. Ἔως ἂν καρίλβῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἕως

ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτίσω. Εἰσαγαγὼν καταρύττευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε ἁγίασμα, ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σε. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνας, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν Ἴπκος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς Σαλάσσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς Σαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς Σαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α .

Ῥοδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονόμιῳ. Κεφ. ΑΒ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὐθις Ῥοδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκούετω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκάσω ὡς ἕτερος τὸ ἀπέσβεσμά μου, καὶ καταβήτω ὡς ὄρεος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν, καὶ ὡσεὶ υἱφετὸς ἐπὶ χόρτον. Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις. Θεός πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὁσιος ὁ Κύριος. Ἠμάρτησαν ἐν αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; Οὗτος λαός μωρὸς καὶ ἀγχι σοφός· οὐκ αὐτὸς εὐτὸς σου Πατὴρ ἐκτίσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἔπλασέ σε; Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σῦνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν. Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἑρῶσί σοι. Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς δίσπειρον υἱοὺς Ἀδάμ, ἔσκησεν ὄρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ. Καὶ ἐγένηθη μερὶς Κυρίου, λαός αὐτοῦ Ἰακώβ· σχολίωμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ. Ἀνάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῆ ἀνθρώπου· ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἠπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν ἑαυτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς αὐτοῦ ἐπιπόθησε, διεῖς τὰς

πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ
 τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. Κύριος μόνος ἤγειν αὐτοὺς, καὶ οὐκ
 ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος. Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν
 ἰσχύον τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν· Ἐθῆ-
 λασαν μέλι ἐκ πίτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεῆς πέτρας. Βέ-
 τυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στίατος ἀρνῶν καὶ
 κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στίατος νεφρῶν πυ-
 ροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἐπιον οἶνον. Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ,
 καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος· ἐλιπάνθη,
 ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε θεὸς τὸν ποιήσαντα
 αὐτόν, καὶ ἀπίστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Παρώξυνάμ
 με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάμ
 με. Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ θεῷ· θεοῖς, οἷς οὐκ ᾔδει-
 σαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἤκασιν, οἷς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πα-
 τέρες αὐτῶν. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ
 ἐπέλαθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐ-
 ζήλωσε, καὶ παρώξυνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέ-
 ρων. Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,
 καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμ-
 μένη ἐστίν· υἱοὶ, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ πα-
 ρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ, παρώξυσάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις
 αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζήλωσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει
 ἀσυνέτω παροργισθῶ αὐτούς. Ὅτι πῦρ ἐκκένανται ἐκ τοῦ
 θυμοῦ μου, κλυθήσεται ἕως ἄδου κατοπάτου· καταφάγε-
 ται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θυμέλια ὀρέων.
 Συναξῶ εἰς αὐτούς κικῶ, καὶ τὰ βελη μου συντέλεσῶ εἰς
 αὐτούς. Τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπιθο-
 τος ἀνιάτος· ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς,
 μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξάθειν ἀतिकώσσει
 αὐτούς μαχαίρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος· νεανίσκος οὐν
 παρθένω, θηλάξων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου. Κεῖπα·
 Διαπερῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον
 αὐτῶν. Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι,
 καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται αἱ ὑπεναντίοι. Μὴ εἰπωσιν· Ἡ
 χεὶρ ἡμῶν ἠὲ ὑψηλή, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπελώλεκός βουλήν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη οὐκ ἐφρόνησαν συνείναι. Ταῦτα πάντα κατανεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπίοντα χρόνον. Πῶς διώξεται εἰς χιλιούς, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς; Οὐ γὰρ εἰσιν οἱ Θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδομών ἢ ἀμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομορράς· ἢ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ γολθῆς, βότους πικρίας αὐτῶν. θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνιάτος. Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ἔταν σφαλῆ ὁ πους αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὕμιν. Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλειπότας ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους. Καὶ εἶπε Κύριος· Πού εἰσιν οἱ Θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς; Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν, καὶ βοηθήτωσαν ὑμῶν, καὶ γεννηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί. Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου. Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χειρὰ μου, καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀσραπὴν τὴν μάχαιραν μου, καὶ ἀνθίξεται κοίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω. Μεδύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φαίνεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἔθνων. Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς,

καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ ὡν. Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η .

Προσιυχὴ Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. Β'. 1.

Θεὸν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένος.

Ἄγιος εἶ, Κύριε, καὶ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Εἰστεριώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κίρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλιεῖτε ὑψηλά εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελλέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμαζῶν ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιζώσαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν ὅτι στείρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε. Κύριος θάνατοῦ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄδου, καὶ ἀνάγει. Κύριος πτωχίζει καὶ πολυτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. Ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρουσιῶν αὐτοῦ. Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη οὐραίου. Ὅτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδιον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος. Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ. Ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἰβρόντησεν αὐτὸς κρινεῖ ἅκρα γῆς,

δικαιος ὢν . Καὶ δώσει ἰσχύν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν , καὶ ὑψώσει κέρασ χριστῶν αὐτοῦ .

Δόξα , καὶ νῦν . Ἀλληλουῖα .

Ω Δ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η .

Προσευχὴ Ἀβδακούμ τοῦ Προφήτη . Κεφ. Γ'. 2.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν , Ἀβδακούμ , φράσσει .

Δόξα τῇ δυνάμει σου , Κύριε .

Κύριε , εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου , καὶ ἐφοβήθην . Κύριε , κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην . Ἐν μίῳ δὴ ζῶων γνωσθήσῃ , ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ , ἐν τῷ παρῆναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ , ἐν τῷ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὄργῃ , ἐλέους μνησθήσῃ . Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμάτων ἤξει , καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρου κατασκήνους δασείας . Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ , καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ . Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται ἡ κέρατα ἐν χερσίν αὐτοῦ , καὶ ἔθετο ἀγάπῃσιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ . Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος , καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ . Ἔστη , καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἡ ἐπίβλεψι , καὶ ἐτάκη ἔθνη . Διεδρόθη τὰ ὄρη βία , ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι , πορείας αἰωνίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον . Σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται , καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ . Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργισθῆς , Κύριε ; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου , ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου ; ὅτι ἐπιβήτη ἐπὶ τοὺς ἵππους σου καὶ ἡ ἵππασία σου , σωτηρία . Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα , λέγει Κύριος ὁ ποταμῶν ραγήσεται γῆ . Ὄψονται σε , καὶ ὠδινήσουσι λαοὶ , σκορπίζων ὕδατα πορείας ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς , ὕψος , φαντασίας αὐτῆς . Ἐπήρηθη ὁ ἥλιος ; καὶ ἡ σελήνη ἔσται ἐν τῇ τάξει αὐτῆς ἕως φῶς βολίδες σου πορεύσονται εἰς φέγγος , ἀστραπῆς ὀπλων σου . Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγόσεις γῆν , καὶ ἐν θυμῷ πατάξεις ἔθνη . Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου , τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου ἐκλυθας , ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον , ἐξῆγειρας θεομῶντες εἰς τραχίλου εἰς τέλος .

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἰσθίον πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπιβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά. Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά μου, ἀπὸ φωνῆς προσιυχῆς χειλῶν μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχὺς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναι με εἰς λαὸν παροικίας μου. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Κύριος ὁ Θεὸς μου δύναμις μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβίβᾳ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Ω Δ Η Π Ε Μ Η Τ Η .

Προσιυχὴ Ἠσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΣ'. 9.

Ἠσαΐου προῤῥήσεις, εὐχὴ τὸ πλεόν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.

Εκ νεκτὸς ἀρθρίξει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσταγμάτά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπαιται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὃς σὺ μάθη δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε, ὑψηλὸς σου ὁ βραχίον, καὶ οὐκ ἤδεισαν· γνόντες δὲ αἰσχυρθήτωσαν. Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπειναντίους ἔδεται. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζωνῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἤρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν. Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύ-

ριε, πρόσθεες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σου ἡμῖν. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίῳ αὐτῆς ἐκέκραγεν, ὅτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδυνήσαμεν, καὶ ἐτέκαμεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικούντες, ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. Ἡ γὰρ ὁρσός ἡ παρὰ σοῦ ἰαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεοῖται. Βάδιζε λαὸς μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖον σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Ε Κ Τ Η .

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Β'. 2.

Ἐκ θηρός ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς λέγων·

Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἔδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέρριψάς με εἰς βᾶθρα καρθίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον. Καὶ γὰρ εἶπον· Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέπει με πρὸς ναὸν τοῦ ἁγίου σου; Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἔδου ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὄρειων, κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἢ ζωῆς μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τῷ Κυρίῳ ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχὴ μου πρὸς ναὸν τοῦ ἁγίου σου. Φυλασσόμενος μάλιστα καὶ ψυδῆ, ἔλαιον αὐτοῖς ἐγκατίλειπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως

καὶ ἑξομολογήσεως ὑψώσῃ· ὅσα πύξάμην ἀποδώσω σοὶ εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα. etc

Ω Δ Η ΕΒΔΟΜΗ.

Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων. (Δαυιδὺλ. Κεφ. Γ'.)

Ἄϊνος ἐλόγα ἀβέννυσι τῶν τριῶν Νέων.

Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. "Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πάνσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πάσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποίησαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σε, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἐλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμου τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι, Δύσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ

ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἠγο-
 μένος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδέ θυσία, οὐδέ προσφορά, οὐδέ
 θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν
 ἔλεος. Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπει-
 νώσεως προσδεχθεῖσθαι. Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ
 ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πίνων, οὕτω γενέσθω ἡ
 θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθὲν
 σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. Καὶ
 νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ
 ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς. Ἀλλὰ
 ποιήσου μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τοῦ ἔλεους σου. Ἐξελῶ ἡμᾶς κατὰ τὰ θυμῶνά
 σε, καὶ ὁὐκ ὄξαν τῷ ὀνόματί σε Κύριος. Καὶ ἐντραπήσαν
 πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δόλοισι σου κακὰ, καὶ κατασχου-
 ρεῖσάν σου ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν συντρι-
 βεῖν. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἔν-
 δοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκισμένην. Καὶ εἰ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες
 αὐτοὺς ὑπηρεταὶ τοῦ βασιλείως, καίοντες τὴν καμίνου πάφθῃ,
 καὶ πίσση, καὶ στυππίῳ καὶ κληματίδι. Καὶ διεχέετο ἡ
 φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πῆχαις τεσσαράκοντα ἐννία,
 καὶ δαΐδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὗς εὔρε περι τὴν καμίνου
 τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς
 περι τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν καμίνου, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα
 τῆς πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσου τῆς κα-
 μίνου ὡς πνεῦμα ὁροῦ διασυρίζον, καὶ οὐκ ἤφατο αὐτῶν
 τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδέ ἐλύπησεν, οὐδέ παρηνώχλησεν αὐ-
 τοὺς. Τότε οἱ Ἑβραῖοι ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος, ὕμνου, καὶ εὐ-
 λόγου, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ἤδον Νεοί.

Εἰς Στ. νί.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερ-
 ὕμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εὐλογημέ-
 νον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ
 ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ

τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ὁ βλέπων ἀδύσσοις, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η .

Ἔμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων .

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος, καὶ ὄροσος, καὶ πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, ὄροσοι καὶ νεφετοὶ, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πάχλαι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ πάντα τὰ φερόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πηγαὶ θαλάσσαι καὶ ποταμοὶ, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινήματα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τῆς ἄβυσσου, τὰ θηρία,

καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι, καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαὴλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η .

ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 46.

Τὸν υἱόν ὑμνεῖ, καὶ Θεὸν Μητέρα Κόρη.

Τὴν Θεοτόκου ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτῆ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανομῆς καρδίας αὐτῶν. Καθεῖλε δυναστέας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· ψινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. Ἀντιλάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἑλέους, καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΤΥΧΗ ΖΑΧΑΡΙΟΥ, ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.
Λουκάς. Κεφ. Α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον .

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπισκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. Ὁρῶν, ὅν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ρυσθέντας. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφίσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγγνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν οἷς ἐπισκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν . Ἀλληλουῖα .

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΣΥΝΤΟΜΟΣ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΩΣ ΔΕΙ ΣΤΙΧΟΛΟΓΕΙΣΘΑΙ

ΤΟ ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΕΝΙΑΤΤΟΝ.

Α. Ἀπὸ τῆς 20 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω στιχολογῶνται καθ' ἑκάστην τρία Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου· ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ τὸ, Πρὸς Κύριον.

Β. Τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ τελειοῦται τὸ Ψαλτήριον, δις καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα.

Γ. Τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ ἑβδομάδι πληροῦται ἅπαξ τὸ Ψαλτήριον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης. Ἀπὸ δὲ τῆς μεγάλης Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου σχολάζει.

Δ. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ μέχρι τῆς 19 τοῦ Σεπτεμβρίου στιχολογεῖται τὸ Ψαλτήριον ἅπαξ καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα· καὶ ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ δύο Καθίσματα, ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ ἓν.

Ε. Γίνωσκε, ὅτι ἐν ἔλαις ταῖς Κυριακαῖς στιχολογία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐ γίνεται· ὡσαύτως, καὶ εἰς τὰς Δεσποτικάς ἑορτάς ἐν αἷς δηλοῦντι γίνεται ἀγρυπνία.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

Ἀπάσης τῆς Ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας,
τῆς οὔσης ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

ΨΑΛΜΟΙ

ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΥ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	Ψαλ. ν΄.	Σελ. 49
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδοῖ.	ριη΄.	411
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.	ρκ΄.	419
Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες.	ρλγ΄.	424

ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΤΚΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	ν΄.	49
Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.	ξδ΄.	59

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Ἐπακουσαί σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.	ιθ΄.	20
Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται.	κ΄.	—

ΤΟΥ ΕΞΑΨΑΛΜΟΥ.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίδοντές με.	γ΄.	6
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.	λζ΄.	37
Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.	ξβ΄.	58
Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.	πζ΄.	82
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρβ΄.	95

ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ.

Κύριε, εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμβ΄.	131
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.	ρμη΄.	136
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.	ρμδ΄.	137
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις.	ρν΄.	—

Π Ι Ν Α Ξ .

ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΩΡΑΣ .

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε .	Ψαλ. ε΄.	Σελ. 7
Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν .	πδ΄.	85
Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσσομαί σοι Κύριε .	ρ΄.	93

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ .

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή καὶ δύναμις .	μ ε΄.	45
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ .	γ α΄.	87
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν .	η β΄.	88

ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΩΡΑΣ .

Εἰσάκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου .	ι ε΄.	16
Πρὸς σέ Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου .	κ δ΄.	24
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα .	ν΄.	49

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Γ΄ ΩΡΑΣ .

Ἦψώσω σε Κύριε, ὅτι υπέλαβες με .	κ ε΄.	28
Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι .	λ α΄.	30
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεησίως μου .	ξ΄.	56

ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΩΡΑΣ .

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσόν με .	ν γ΄.	51
Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου .	ν δ΄.	—
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ἰψίστου .	η γ΄.	86

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Σ΄ ΩΡΑΣ .

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ὅτι .	ν ε΄.	53
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με .	ν ε΄.	—
Ὁ Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεε .	ξ δ΄.	65

ΤΩΝ ΤΗΡΙΚΩΝ .

Ἐπλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον .	ρ β΄.	95
Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον .	ρ μ ε΄.	134
Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντί καιρῷ .	λ γ΄.	32
Ἦψώσω σε ὁ Θεὸς μου, ὁ Βασιλεὺς μου .	ρ μ δ΄.	133

ΤΗΣ ΕΝΝΑΤΗΣ ΩΡΑΣ .

Ὁς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε .	π γ΄.	
--------------------------------------	-------	--

Ευδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.	Ψαλ. πδ'. Σελ.	80
Κλῖνον, Κύριε, τὸ ὄσος σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.	πέ.	81

ΤΟΥ ΜΕΣΩΡΙΟΥ ΤΗΣ Θ'. ΩΡΑΣ.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ριβ'.	107
Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε.	ρλζ'.	127
Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.	ρλδ'.	129

ΤΟΥ ἘΣΠΕΡΙΟΥ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ργ'.	96
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου.	ρμ'.	130
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ρμα'.	—
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε.	ρκδ'.	122
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.	ρισ'.	109

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΨΝΟΥ.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου.	δ'.	7
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.	ε'.	8
Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου.	ιβ'.	13
Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ'.	24
Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατατρυχηθῆν.	σ'.	65
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τοῦ Ἐπίστου.	ν'.	86
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	νι'.	49
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρα'.	93
Ὁ Θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεε.	ξδ'.	65
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμβ'.	131

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΨΝΟΥ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	νι'.	49
Ὁ Θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεε.	ξδ'.	65
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμβ'.	131

ΤΗΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ ἕδεν με ὑπερήσει.	κβ'.	9
Τὸ Κύριε ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.	κγ'.	—
Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα.	κε'.	—
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	κεντ'.	—

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Α		Γ	
	Ψαλ. Σελ.		Ψαλ. Σελ.
Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.	γλ'. 87	Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. σέ.	71
Αγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.	λβ'. 31	Δ	
Αγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.	π'. 57	Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα. γδ'. 89	
Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.	ιζ'. 47	Δίκασον, Κύριε.	λδ'. 33
Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμε'. 134	Ε	
Αἰνεῖτε παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ρβ'. 107	Εἴ μὴ Κύριος.	ρκε'. 121
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη.	ρισ'. 109	Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε.	υζ'. 54
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δόλοι.	ρλδ'. 124	Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν.	ρκγ'. 120
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.	ρμς'. 135	Εἶπα· Φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου.	λη'. 38
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.	ρμη'. 136	Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ.	ιγ'. 14
Αἰνεῖτε τὸν Θεόν.	ρν'. 137	Εἶπεν ἄφρων.	υβ'. 50
Ἀκῆσατε ταῦτα πάντα.	μη'. 46	Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.	ρδ'. 105
Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ.	ξε'. 60	Εἰσακούσον Κύριε.	ισ'. 46
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ.	ηδ'. 92	Εἰσακούσον ὁ Θεός.	ξ'. 56
Ἀναστήτω ὁ Θεός.	ξζ'. 61	Εἰσακούσον ὁ Θεός τῆς φωνῆς μου.	ιγ'. 58
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ.	ηε'. 90	Ἐκ βαθέων ἐκέκραξα.	ρκδ'. 122
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ.	ης'. 91	Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.	ν'. 49
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.	ρμδ'. 137	Ἐλέησόν με ὁ Θεός ὅτι.	νε'. 53
		Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.	νς'. —
		Ἐλεος κατὰ κρίσιν.	ρ'. 93

πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς· ἔπι-
 σούμεθα, ἀλλὰ πεσόνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.
 Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν ταῖς
 μνημείοις, καὶ ἀφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. ἢ ἦ ἄρ-
 σος ἢ παρά σέ, ἴαμα αὐτοῖς ἔσω, ἢ δὲ γῆ τῆς ἀσε-
 βῶν πεσείται. Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε εἰς τὸ τα-
 μεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μι-
 κρὸν ὅσον ὅσον, ἕως αὐτοῦ παρέλθῃ ἡ ὄργη Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀθηνῶν.

Ω Δ Η Ε Κ Τ Η .

Προσδύχῃ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ. β'. 3.

Ἐκ θυροῦ ἐκραύζασεν Ἰωνᾶς λέγων.

Εβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ
 εἰσήκουσέ με· ἐκ κοιλίας ἁδὸν κραυγῆς μου, ἠκαστας φων-
 ῆς μου. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ
 ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ
 τὰ κύματα σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον. Καγὼ εἶπον· ἀπώσμαι
 ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προθήσω τὸ ἐπιβλέψαι με πρὸς
 ναὸν τὸν ἅγιόν σου; Πεπληχύθη με ὕδωρ ἕως φρυγῆς μου,
 ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἑχάτη· ἔδου ἡ κεφαλή μου εἰς χισ-
 μάς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κά-
 τοχοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου πρὸς
 σέ Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυ-
 χήν μου, τὸ Κύριε ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσ-
 ευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Φυλασσόμενοι μέ-
 ταια, καὶ ψάλλῃ, ἔλαιον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ
 μὴ φωνῆς κενύσεως, καὶ ἔξαμολογήσεως θύσω σοι, ὅσα
 νυξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀθηνῶν.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

166 Προσὸχὴ πῶν Ἀγίων τειῶν Παίδων.
Δανιήλ. Κεφ. γ'. 24.

Αἶνος φλόγα σβένυσι πῶν τειῶν Παίδων.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡδὺ πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰετὴν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σε εἰς τὰς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σε ἀληθινὰ, καὶ ὀφθαίαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κείμεσαι ἀληθεῖς. Καὶ κείμεσαι ἀληθείας ἐποίησας καὶ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τῷ πόλιν τῷ ἁγίῳ τῷ ἡδὺ πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κείσεται ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠγομήσαμεν ἀποσπῆσαι ἀπὸ σέ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ ἡδὺ ἐπιπλῶν σε καὶ ἠγάσαμεν, ἐδὲ συνεπρήσαμεν, ἐδὲ ἐποίησαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινή κείσεται ἐπρήσας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθρίων ἀποσταθῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ ποιηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἐστὶν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν· κηχρῶν καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δέλοισι σου, καὶ τοῖς σέβομένοισι σε. Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποσῆσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ, τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σε, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλον σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτοῦ, ὡς τὰ ἄστρα τῶ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τῷ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι Δέσποτα

ἴσμι

ἰσχυροῦσθε μετὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἔσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Καὶ ἐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τῷ αὐτῷ ἄρχων, καὶ ἀποφήτης καὶ ἡγούμενος, ἐδὲ ὀλοκαύτωσις, ἐδὲ θυσία, ἐδὲ προσφορά, ἐδὲ θυμίαμα, καὶ τόπος τῷ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ ὄρεϊν ἔλεος. Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντρίμμει, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθήμεν, ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κειῶν καὶ τούρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πίνων, ἔγω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐπιτελείδω ὀπιθεύσει, ὅτι ἐκ ἔστιν αἰχμὴν τῆς πεποιθέοσιν ἐπὶ σοί. Καὶ νῦν ἔξακολουθοῦμεν ἐν ὄλιγῃ καρδίᾳ, καὶ φοβέμεθά σε, καὶ ζήτομεν τὸ πρόσωπόν σου μὴ καταχρῆσθαι ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσῃ μετ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἐλέους σου. Ἐξελθε ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἴδὸς ἴδουσαν τὰ ὀνόματί σου Κύριε. Καὶ ἐξυπέκισαν πάντες οἱ εὐσεβούμενοι τῆς δόξης σου κατὰ, καὶ καταχρῆσθῆσαν ἀπὸ πάσης δυνάμεως, καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῷ συνβίβη. Καὶ γνώρισαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ Θεὸς μόνος, καὶ ἐκδοξοῦς ἐφ' ὄλιγῃ τῇ οἰκουμένῳ. Καὶ ἐδιέλιπον οἱ ἐμβέβηκοντες αὐτῷ ὑπηρετεῖν τῷ Βασιλείῳ, καίοντες τὴν κάμινον ἀνάφθρη, καὶ πύσση, καὶ συμπύφω, καὶ κλιματῖδι. Καὶ διεχείτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πύχνης πασαρῶν κοντα ἐνθά, καὶ διώδωσε, καὶ ἐνεπύρισεν ἕως εὐρε περὶ τὴν κάμινον τῷ Χαλδαίων. Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τῆς περὶ τὸν Ἄζαριαν, καὶ τὴν κάμινον, καὶ ἐξέτινασε τὴν φλόγα τῆς πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα ὁρότου διασσεύζον, καὶ ἐκ ἤψατο αὐτῷ καθόλη τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, ἐδὲ παρρωχλήσεν αὐτοῦς. Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐξὸς σώματος ἕμην, καὶ ἀλόγων, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες.

Ἡ τῷ Ἐἰῶν ὕμνοις, ὡς ἦδον Νέοι.

Εὐλογητός εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῷ πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπε-
 ρύμνητος καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας. Καὶ εὐλογη-
 μένος τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον,
 καὶ ὑπερυψόμενον εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ
 ναῷ τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος
 εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ κα-
 θήμενος ἐπὶ τῷ Χερυβὶμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμε-
 νος εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνῳ δόξης τῆς
 βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ σερραβάτι τῷ ἑραβῆ, ὁ
 ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψόμενος εἰς τὰς αἰῶνας.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀληθεία.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η.

Ὕμνος τῷ Ἁγίων Ἐἰῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
 καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἄγγελοι
 Κυεῖς, ἑραβοὶ Κυεῖς, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε
 αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα, τὰ ὑπε-
 ραῶ τῷ ἑραβῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυεῖς, τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε
 Ἡλῖος, καὶ Σελήνη, ἄσρα τῷ ἑραβῆ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
 ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος,
 καὶ ὄρσος, καὶ πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ
 ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πῦρ, καὶ
 καῦμα, φύχος, καὶ καύσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
 ρυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὄρσοι, καὶ ριφε-
 τοὶ, πάχοι, καὶ φύχος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶ-
 τε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάχνηαι καὶ χιόνες,
 ἀσρα.

ἀσραπαί, καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε φῶς, καὶ σκότος, ὑκτες, καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἡ γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πηγαί, θάλασσαι, καὶ ποταμοί, κῆτι, καὶ πάντα τὰ κινόμενα ἐν ταῖς ὕδασι, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῆς ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἱερεῖς Κυρίου, δούλοι Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πνεύματα, καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνεῖμεν, καὶ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Αἰνεῖμεν, εὐλογεῖμεν, καὶ προσκυνεῖμεν τὸν Κύριον, ὑμνῆντες καὶ ὑπερυψῶντες αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Δόξα, καὶ τιμὴ. Ἀλληλούια.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η .

Ἀίτιας Ἁγνῆς Μητὸς Παρθένου Κόρης.

Ληκῶ. Κεφ. α. 46.

Μεγαλιώνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασο τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψον ἐπὶ τῷ ταπεινώσει τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδε γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν

ὁπρὸς τὸν Κύριον ἡμα-

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΟΝ ΣΤΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

μακαρισί με πᾶσαι αἱ γενεαί. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγα-
 λεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 εἰς γενεὴν καὶ γενεάν τοῖς φοβημένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος
 ἐν βραχίονι αὐτοῦ, δισηκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρ-
 δίας αὐτοῦ. Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε τα-
 πεινὰς, πενῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλητύντας ἐξα-
 πέσειλε κενῶς. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνη-
 σθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὸς πατέρας ἡμῶν τῷ
 Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσέχη Ζαχαεῖε, τῷ Πατρὸς τῷ Προδρόμῳ.

Ὁ Ζαχαεῖας εὐλογεῖ παιδὸς πόρον, Λυκά α. 68.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ
 ἐποίησε λύφωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγαγε κέρας σωτηρίας
 ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβίδ τῷ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε
 διὰ σώματος ἱεροῦ ἀγίου, ἱεροῦ ἀπ' αἰῶνος Προφητοῦ αὐτοῦ. Σω-
 τηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων ἱεροῦ μισήτων
 ἡμᾶς. Ποιῆσαι ἔλεος μὴ ἱεροῦ πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι δια-
 θήκης ἀγίας αὐτοῦ. Ὁρκον, ὃν ᾤμωσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πα-
 τέρα ἡμῶν, τῷ δῶναι ἡμῖν ἀφόβως, καὶ ἐκ χειρὸς ἱεροῦ ἐχθρῶν
 ἡμῶν ῥυθιστάς. Λαβέειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ,
 ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ συ-
 παιδίον, προφήτης Ἰψίση κληθήσῃ· προπορόβη γὰρ πρὸ
 προσώπου Κυρίου, ἐπιμάσαι ὁδὸς αὐτοῦ. Τῷ δῶναι γινώσκειν
 σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
 ἀπλάγχθρα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς αἰ-
 τολλὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφανῆ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκια θανάτου κα-
 θημένοις. Τῷ κατευθῆναι τὰς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
 Δόξα, καὶ νῦν. Ἀθηνῆα.

Τ Ε Λ Ο Σ .

Ὁμιλία Κεντητή

ΕΡ-

Μ ΒΕΡΛΙΝΘΗΣ ΣΙΟΠΗΤΑΣ Ἰουδαίου

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΩΣ ΔΕΙ ΣΤΙΧΟΛΟΓΕΙΝ ΤΟ ΦΑΛΤΗΡΙΟΝ

ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ.

167645

Μετὰ αὐτὴν ἔκθεσιν τῆς θαυμασίων καὶ θεοπρόφων
 Φαλμῶν τοῦ Προφητῆναυτος Δαβὶδ, ἰδὲ σοὶ ὦδε, φίλ-
 τατε Ἀναγνώσα, ἢ σαφεσέρι Ἑρμηνεία περὶ τῆ πῶς
 δεῖ στιχολογεῖσθαι τὸ Φαλτήριον κατ' ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν.
 Οφείλομεν οὖν πρῶτον ἀκριβῶς τὴν παρά τῆς Ἁγίας
 Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ταδεῖσαν διαίρεσιν,
 ἣτις εἰσὶν ἡ ἐπομοκῆ.

Ἀπὸ τῆς κ'. τῆ Σεπτεμβρίου Μηνὸς, κατ' ἐκάστῳ
 στιχολογοῦμεν Καθίσματα γ'. ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, πρὸς
 Κύριον. Προστιθέαμεν δὲ καὶ τὸν Πολυέλεον εἰς
 τὴν ἀρχυπνίαν.

Ἀπὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως μέχρι τῆς ιδ'. τοῦ Ἰαν-
 νουαρίου μηνός, ἐν ἡ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίων
 Θεοφανείων, εἰς μὲν τὸν Ὁρθρον Καθίσματα β'. ἐν δὲ
 τῷ Ἐσπερινῷ, τὸ ἕτερον, ὡς πληρῆσαι ἐν ἐκάστῃ Ἐβ-
 δομάδι τὸ Φαλτήριον.

Ἀπὸ δὲ τῆς ιε'. τῆ Ἰαννουαρίου μηνός προστιθέαμεν
 εἰς τὸν Ὁρθρον τὸ Κάθισμα, εἰς τὸ Λυχνικὸν πρὸς
 Κύριον, μέχρι τῆς Σαββάτου τῆς Ἀποκρίω.

Τὰς β'. Ἐβδομάδας τῆς τε Ἀποκρίω, καὶ τῆς Τυρι-
 νῆς, στιχολογῶνται εἰς τὸν Ὁρθρον Καθίσματα β'. εἰς
 δὲ τὸν Ἐσπερινόν, τὸ ἕτερον, διὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν
 τῆς Ἀδελφῶν.

Ἐπιμύθησι Κωνσταντίνῃ Τὰς

Βιβλιοθήκῃ Σιναίτου Μοναστηρίου

Τὰς ἕξ Ἑβδομάδας τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς δις
 πελειῶμεν τὸ Φαλτῆιον ἐκάστη Ἑβδομάδι. Τῇ ἀγία καὶ
 μεγάλη Ἑβδομάδι πληρῶμεν αὐτὸ ἅπαξ, ἥτοι τῇ με-
 γάλῃ Τετάρτῃ, καὶ χολάζει ἀπὸ τῆς μεγάλης Πέμπτης
 μέχρι τῆς Σαββάτου τῆς Ἀντιπάρα.

Κατὰ τὴν ἀρχυπνίαν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ,
 ἦγαν τῇ νέα Κυριακῇ, ἀρχόμεθα πάλιν σιχολογεῖν τὸ
 Φαλτῆιον κατ' ἐκάστῃ ἡμέραν, εἰς μὲν τὸν Ὁρθρον,
 Καθίσματα β'. εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινόν, α', μέχρι τῆς
 κ'. τῆς Σεπτεμβεῖς μῶος, ὡσπερ δεδήλωται.

Χρὴ δὲ εἰδῆναι ὅτι σιχολογία ἐν πάσαις ταῖς Κυ-
 ριακαῖς ἑσπέρας ἐ γίνεται, ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς Δεσπο-
 τικαῖς Ἑορταῖς, ἐν αἷς δηλονότι γίνεται ἀρχυπνία.

453674679

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

Ἀπάσης τῆς Ἡμερονοκτίου Ἀκολουθίας,
τῆς ἕσσης ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ε'λέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα.	Ψαλ. ν'.	Φύλ.	54
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδοῖς.	ριή.		127
Ἦρα τὰς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.	ρκ'.		135
Ἰδὲ δὴ δόλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες.	ρλγ'.		142

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Ε'λέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.	ν'.		54
Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.	ξδ'.		66

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Ε'πακύσασα Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.	ιδ'.		22
Κύριε ἐν τῇ θυμῷ σου ἔφραυθήσετε.	κ'.		22

ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν, οἱ θλίβοντές με.	γ'.		6
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου, ἐλέγξης με.	λζ'.		41
Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθεῖζω.	ξβ'.		65
Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας.	πζ'.		93
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρβ'.		108
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσδοχῆς μου.	ρμβ'.		149

174 ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἑρανῶν. Ψαλ. ρμ΄. Φύλλ. 154
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν. ρμθ΄. 155
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις. ρν΄. 156

Ω Ρ Α Π Ρ Ω Τ Η.

Τὰ ρήματά μου, ἐνάτισαι Κύριε. ε΄. 8
Κύριε καταφυγὴ ἐσχθήθης ἡμῖν. πθ΄. 97
Ἐ΄λεον καὶ κρείσιν ἄσομαί σοι Κύριε. ρ΄. 106

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ, καὶ διάσωσης με. 50
Λγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. υα΄. 99
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀπαρέπειαν. υβ΄. 100

Ω Ρ Α Τ Ρ Ι Τ Η.

Εἰσακήσων Κύριε δικαιοσύνης μου. ις΄. 17
Πρὸς σέ Κύριε ἤρα πῖν ψυχῆν μου. κδ΄. 32
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. ν΄. 54

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Γ΄ ΩΡΑΣ.

Ἦψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με. κθ΄. 51
Μαντέριοι ὧν ἀφέθησαν, αἱ ἀνομίαι. λδ΄. 33
Εἰσακήσων ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου. ξ΄. 63

Ω Ρ Α Ε Κ Τ Η.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου, σῶσόν με. νγ΄. 57
Ἐνάτισαι ὁ Θεὸς πῖν προσδύχην μου. νδ΄. 57
Ὁ κατακλιπὼν ἐν βοήθειά μου ἕψω. υς΄. 98

ΜΕ.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Γ'. ΩΡΑΣ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ὅτι.	Ψαλ. γέ.	Φύλλο.	59
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.	γς'.		60
Ὁ Θεός εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες.	ξθ'.		73

Τ Α Τ Υ Π Ι Κ Α.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρβ'.		108
Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμέ'.		152
Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.	λγ'.		35
Τ' φάσω σέ ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου.	ρμδ'.		151

Ω Ρ Α Ἐ Ν Ν Α Τ Η.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σπλιώματά σου Κύριε.	πγ'.		90
Εἰδόκισας Κύριε τὴν γλῶσσαν σου.	πδ'.		91
Κλίνοι Κύριε τὸ ἔξ σου, καὶ ἐπάκουσον μου.	πέ'.		92

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Θ'. ΩΡΑΣ.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ριβ'.		122
Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.	ρλζ'.		145
Ἐξελᾶ με Κύριε ἐξ ἀδράπης πονηρᾶ.	ρλθ'.		142

Ε Σ Π Ε Ρ Ι Ν Ο Ν.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ργ'.		109
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσον μου.	ρμ'.		148
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε.	ρκθ'.		140
Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.	ρμά'.		149
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.	ρισ'.		125

Α Π Ο Δ Ε Ι Π Ν Ο Ν Μ Ε Γ Α.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου.	δ'.		7
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλόγησάς με.	ς'.		9

Ἐως ποτε Κύριε ἐπιλήση με. Ψαλ. ιβ'. Φύλ.	15
Πρὸς σέ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου. κδ'.	26
Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπισα μὴ καταίχουθῆιν. δ.	73
Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειά τῶ ὑψίστου. ε'.	98
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. ν'.	54
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ρα'.	106
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες. ξθ'.	73
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ρμβ'.	149

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΙΚΡΟΝ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα. ν'.	54
Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες. ξθ'.	73
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ρμβ'.	149

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ ἄδόν με ὑπερήσει. κβ'.	25
Τὰ Κυεῖς ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. κγ'.	25
Ἐπίσθασα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δέ. ριέ.	124
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα. ν'.	54

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Α

Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι.	Ψαλ. γα. Φύλ.	99
Ἀγαλλιᾶθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.	λβ.	34
Ἀγαλλιᾶθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.	π.	88
Ἀγαπήσωσε Κύριε ἡ ἰχθύς μου.	ιζ.	18
Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμδ.	152
Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ριβ.	122
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη.	ρισ.	125
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δούλοι.	ρλδ.	142
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός.	ρμσ.	153
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς Οὐρανῶν.	ρμη.	156
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.	ρν.	154
Ἀκίσσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.	ρμθ.	152
Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.	ξέ.	67
Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δαυδῶσατε.	υθ.	105
Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήσονται.	ξζ.	69
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.	υγ.	102
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.	υζ.	104
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις.	ρμδ.	155

Γ

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἰσραήλ. 108. 80
 Salterio. $\frac{1}{2}$ M Δι-

Ε Λ Λ Ι Ν

Ὡς ἀγαλλιασάμεθα τῷ Κυρίῳ. Ψαλ. γδ'. Φύλ. 101
 Δίκασον Κύριε τὰς ἀδικησάντας με. λδ'. 36

Μ Ο Τ Η Σ Α Φ Λ Α Ο Λ Α

Ε

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον.	ρκς'.	138
Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνη λαλεῖτε.	νζ'.	60
Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἠὲ ἐν ἡμῖν.	ρκγ'.	137
Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου.	λη'.	42
Εἶπεν ἄφρον ἐν καρδίᾳ αὐτῆ.	ιγ'.	15
Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῆ.	νβ'.	56
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.	ρδ'.	120
Εἰσάκουσον Κύριε δικαιοσύνης μου.	ισ'.	17
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου.	ξ'.	63
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.	ξγ'.	65
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε.	ρκθ'.	140
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα ἔλεός σου.	ν'.	54
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με.	νε'.	59
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.	νς'.	60
Ἐλεον καὶ κρείσσιν ἄσωμαί σοι Κύριε.	ρ'.	106
Ἐνεκατε τῷ Κυρίῳ Υἱοὶ Θεῶ.	κη'.	30
Ἐν ἐξοδῷ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.	ριγ'.	123
Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με, εἰσήκουσάς με.	δ'.	7
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριοι τὴν αἰχμαλωσίαν.	ρκε'.	138
Ἐρώτισαι ὁ Θεός, τὴν προσοχὴν μου.	νδ'.	57
Ἐξελεῖ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.	νη'.	61
Ἐξελεῖ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπων πονηρῶ.	ρλθ'.	147
Ἐξηρόξαστο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.	μδ'.	48
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε.	ρδ'.	111

Δηροσφια Κεντρικὴ

Εξο-

Βιβλιοθήκη Σιδηράτος "Μανουσείν"

Εξομολογείθε τῷ Κυρίῳ ὅτι χρησός. Ψαλ.	ρέ. Φύλ.	113
Εξομολογείθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρησός.	ρς'.	116
Εξομολογείθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι αγαθός.	ριζ'.	125
Εξομολογείθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι αγαθός.	ρλέ.	143
Εξομολογήσομαί σοι Κύριε.	ρλζ'.	145
Εξομολογήσομαί σοι Κύριε.	ρλζ'.	145
Εξομολογήσομαί σοι Κύριε.	ρλζ'.	145
Εξομολογησόμεθά σοι ὁ Θεός.	οδ'.	79
Ἐπαίνει Ἰερουσαλήμ τὸν Κύριον.	ρμζ'.	154
Ἐπακέσαι σε Κύριε ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.	ιδ'.	22
Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα μὴ καταχυνθῆιν.	ό.	73
Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταχυνθῆιν.	λ'.	31
Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα.	ι.	13
Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλωνῶνος.	ρις'.	144
Ἐπίσθια, διὸ ἐλάλησα.	ριέ.	124
Ἐπίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.	ρζ'.	118
Εὐδόκησας Κύριε τὴν γλῶσσαν.	πδ'.	91
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρβ'.	108
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ργ'.	109
Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.	λγ'.	35
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου.	ρμγ'.	150
Εὐφραίνθω ἐπὶ ταῖς εἰρήκασιν μοι.	ρκά.	136
Ἔως πότε Κύριε ἐπιλήση με εἰς τέλος.	ιβ'.	15

Η

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακέσεται Κύριος.	ριδ'.	124
Ἠγα τὰς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.	ρκ'.	135

Θεός Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε. Ψαλ. μ. θ'. Φύλ. 53
 Θεός ἐκδικήσεων Κύριος Θεός ἐκδικήσεων. υγ'. 109

I

Ἴδὲ δὴ τί καλόν, ἢ τί περπνόν. ρλβ'. 141
 Ἴδὲ δὴ ἄλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες. ρλγ'. 142
 Ἴνα τί ἐφρέαξαν ἔθνη, καὶ λαοί. β'. 6
 Ἴνα τί ὁ Θεός ἀπόσω εἰς τέλος. ογ'. 78

K

Κλῖνον Κύριε τὸ ἔσσω, καὶ ἐπάκουσόν μου. πέ. 92
 Κεῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀπακίᾳ μου. κέ. 27
 Κεῖνόν μοι ὁ Θεός, καὶ δίκασον. μβ'. 46
 Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσοδυχῆς μου. ρά. 106
 Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνωσ με. ρλδ'. 146
 Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσοδυχῆς μου. ρμβ'. 149
 Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου. ρμ'. 148
 Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ἄφρανθήσεται. κ'. 22
 Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γυνεᾷ. πθ'. 97
 Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με. ε'. 9
 Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με. λζ'. 41
 Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. ζ'. 9
 Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου. πζ'. 93
 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμασόν. ή. 10
 Κύριε ἔχ ὑψώθη ἡ καρδία μου. ρλ'. 146
 Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με. γ'. 9
 Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου. ιδ'. 10

Κύ-

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ ἐδέν με ὑσερήσει. Ψ. κ β'. Φύλ.	26
Κύελος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου. κ ε'.	28

Μ

Μακαριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ ἠπορεύμενοι. ρ ι η'.	127
{ Σπάσις Β'.	— 130
{ Μέση.	— 131
{ Τεῖπη.	— 133
Μακάριοι πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον. ρ κ ζ'.	139
Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ αἰνομίαι. λ α'.	33
Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐκ ἐπορεύθη ἐν βεβλή. α'.	5
Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβέμενος τὸν Κύριον. ρ ι α'.	122
Μακάριος ὁ σιωπῶν ἐπὶ πτωχόν. μ'.	45
Μέγας Κύελος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα. μ ζ'.	51
Μὴ παραζήλη ἐν πονηρομένοις. λ ε'.	39
Μικρὸς ἦμῶν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου. —	156
Μνήθητι Κύελε τῷ Δαβὶδ καὶ πάσης. ρ λ α'.	140

Ο

Ο' Θεὸς ὁ Θεός μου πρόχες μου. κ α'.	23
Ο' Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκέσαμεν. μ γ'.	47
Ο' Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δυνάμις. μ ε'.	50
Ο' Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσον με. ν γ'.	57
Ο' Θεὸς ἀπάσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες. ς θ'.	62
Ο' Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸ σέ ὀρθοίξω. ξ β'.	65
Ο' Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ ἀλογήσαι. ξ ε'.	68
Ο' Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόχες. ξ θ'.	73
Ο' Θεὸς τὸ κεῖμά σου τῷ Βασιλεῖ δός. ο α'.	75
Ο' Θεὸς ἠλθουσαν ἔθνη. ο η'.	86
Ο' Θεὸς ἔστη ἐν σωμαγωγῇ Θεῶν. π α'.	89

Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι;	Ψαλ. πβ'. Φύλ.	89
Ὁ Θεὸς τὴν αἰνεσίην μὴ παρασιωπήσης.	ρή.	119
Οἱ θεμέλιοι αὐτῶ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις.	πς'.	93
Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν Θεῶ.	ιή.	21
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών.	ρκδ'.	137
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τῷ Ὑψίστῳ.	ύ.	98
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, δι' ἁρέπειαν.	υβ'.	100
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάδῳ.	υς'.	103
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέδωσαν.	υή.	105
Ὁν φόπον ἐπιποθεῖ ἢ ἔλαφος πρόχες.	μά.	45
Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόχες.	οθ'.	87
Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου;	ξά.	64

Π

Πάντα τὰ ἔθνη κροπήσατε χεῖρας.	μς'.	50
Πλεονάκις ἐπολέμησαί με ἐκ νεότητός μου.	ρκή.	139
Ἡρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεθαί μου.	ριθ'.	135
Πρὸς σὲ ἦρα τὰς ὀφθαλμίας μου.	ρκβ'.	136
Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ'.	26
Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.	κζ'.	29
Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου.	οζ'.	82

Σ

Σοὶ ἄρειται ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.	ξδ'.	66
Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν.	ιά.	14
Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθουσαν.	ξη'.	71

Τ

Τὰ ἐλέησεν Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι.	π ή.	94
---	------	----

Τὰ ῥήματα με ἐνώτισαι Κύριε.	Ψαλ. ε΄.	Φύλ. 8
Τί ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός.	να΄.	55
Τῷ Κυρίῳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα.	κγ΄.	25

Τ

Υπομονῶν ὑπέμεινα τὸν Κύριον.	λθ΄.	43
Υψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με.	κθ΄.	31
Υψώσω σε ὁ Θεός μου ὁ Βασιλεύς μου.	ρμδ΄.	151

Φ

Φησὶν ὁ παρανόμος τῷ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ.	λε΄.	38
Φύλαξόν με Κύριε, ἔτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.	ιε΄.	16
Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐπέκραξα.	οσ΄.	80
Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐπέκραξα.	ρμά΄.	149

Ψ

Ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δαβὶδ, ἢ ἔξωθεν τῷ ἀριθμῷ τῷ ἑκατὸν πενήκοντα.	ρν΄.	156
---	------	-----

Ω

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ πῶς εὐθίσαι.	οβ΄.	76
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκλωμάματά σε Κύριε.	πγ΄.	90

Π Ι Ν Α Ξ

Τ Ω Ν Ω Δ Ω Ν.

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως. Ὡδή Α'. Φύλ.	157
Πρόσεχε Οὐρανέ, καὶ λαλήσω. Β'.	158
Ἐσπερώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ. Γ'.	161
Κύεε εἰσακήκοα τὴν ἀκοίαν σου. Δ'.	162
Ἐκ νεκρῶν ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου. Ε'.	164
Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον. ς'.	165
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων. Ζ'.	166
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου. Η'.	168
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Θ'.	169
Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἰσραήλ. —	170

Τ Ε Λ Ο Σ.

Ἡ παρῶσα ἔκδοσις πωλεῖται Δ. 1: 14. Β. 1917.

Δημοσια Κεντρικη
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανουσσία"

70618

Handwritten signature or name

Handwritten text, possibly a name or title

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημοσία Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιδησίου "Μεταφύλαξη"

Handwritten text, possibly a library stamp or inventory record, including the number 264 and 4111.

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας

REVUE Encyclopédique illustrée de

LE MODE DE FAIRE DES ENFANTS

Complet

PARIS (CO. et COMPAGNIE), 15, quai Malherbes.

Il en sort...

